

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

**Kulttuurituottajan työnkuvan kartoitus
ja tehokkuuden parantaminen Vantaalla**

Teemu Tamminen

Kulttuurituotannon koulutusohjelma (240 op)
Arvioitavaksi jättämisaika toukokuu/2012

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Teemu Tamminen	Sivumäärä 39 + 10
Työn nimi Kulttuurituottajan työnkuvan kartoitus ja tehokkuuden parantaminen Vantaalla	
Ohjaava(t) opettaja(t) Arto Lindholm, Terhi Dahlman	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut, Anders Lindholm-Ahlefeldt	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyö käsittelee Vantaan kaupungin kulttuurituottajien työnkuvaa. Opinnäytetyössä käydään läpi kunnallisen kulttuurituottajan työnkuvaa. Kulttuurituottajan työnkuva kunnallisella sektorilla on laaja ja pitää sisällään erittäin monipuolisen kirjon tehtäviä.</p> <p>Vantaan kaupungin organisaatio on suuri. Ymmärtääkseen olosuhteita missä Vantaan kulttuurituottajat työskentelevät on avattava Vantaan organisaatiota.</p> <p>Vantaan kulttuurituottajien työnkuva kartoitetaan useasta syystä. Kaupungin kulttuurituotanto on toiminut hyvin staattisesti, vakiintuneiden tapahtumien ja tuotantojen ympärillä eivätkä tuottajat aina ole olleet täysin perillä siitä missä omien ja muiden toimialue-rajat ovat kulkeneet. Uusia ulottuvuuksia etsiessä perusasiat on näin ollen ollut erittäin tärkeää kartoittaa ja selkeyttää</p> <p>Jotta saataisiin karsittua päällekkäisyydet ja voitaisiin tehostaa ja optimoida tuottajien töitä, kartoitettiin Vantaan kulttuuripalveluiden kahden yksikön tuottajien työt niin tarkasti kuin se oli mahdollista. Lastenkulttuurinyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien työt listattiin, jotta yksiköiden johtajat ja tuottajat tietäisivät mitä kukin tahoillaan tekee.</p> <p>Tuottajien toimenkuvan kartoitus auttaa karsimaan päällekkäisyyksiä joiden, takia samoja asioita tehdään useampaan kertaan. Toimenkuvan kartoituksen ideana ei kuitenkaan ole poistaa kaikkia tuottajien tekemiä päällekkäisyyksiä, sillä se ei ole koskaan täysin mahdollista.</p> <p>Tuottajien toimenkuvan kartoitus on selvitys tämän hetken kulttuurituottajien työnkuvasta Vantaalla. Vantaan kulttuurituottajien tehtävät muuttuvat. Uusia töitä tulee ja vanhoja tippuu pois. Kuitenkin tuottajien tehtävä on tuottaa laadukkaita kulttuuripalveluja Vantaalla, vantaalaisille.</p> <p>Tuottajien työnkuvan kartoituksen lisäksi opinnäytetyössä on keskitytty siihen mitä ja miten Vantaan kulttuuripalveluiden tuottajien töidenkuvaa voitaisiin parantaa.</p>	
Asiasanat työnkuva, kulttuurituottajat, organisaatio	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Cultural Management degree program

ABSTRACT

Author Teemu Tamminen	Number of Pages 39 + 10
Title Job description of the City of Vantaa`s cultural producers and work improvement	
Supervisor(s) Arto Lindholm, Terhi Dahlman	
Subscriber and/or Mentor City of Vantaa culture service, Anders Lindholm-Ahlefeldt	
Abstract <p>The thesis deals with the job description of the City of Vantaa`s cultural producers. In this thesis I go through a municipal cultural producer's job description. The job description of Cultural producer's in the municipal sector is wide and includes a very diverse range of tasks.</p> <p>The City of Vantaa has a large organization. To understand the conditions in which kind of environment cultural producers of Vantaa are working the organization of Vantaa must be opened.</p> <p>There are several reason why the job description of Vantaa`s cultural producers in the job description must be opened. The cultural production of Vantaa has worked well in a static around well-established events and productions. The producers have not always been fully aware of where how to draw the line their own and other producers jobs. In search of new dimensions the basics of the producers jobs therefore, been very important to identify and clarify.</p> <p>To avoid duplication and to enhance and optimize the work of producers, charted Vantaa cultural services, two units of producers work as closely as it was possible. Children's culture and the unit of cultural production`s works was listed so the producers and the unit directors would know who is doing what.</p> <p>The producer`s job description was made to help cut down on duplication, due to the same thing is done in several times. The idea was not to remove all overlaps, because it is never entirely possible.</p> <p>Producers' job description is a listing study of the most cultural producer`s reflect the work of Vantaa. Vantaa cultural producer`s jobs will change. Some new things come and some old ones fade away. However, producer`s job is to produce high-quality cultural facilities in Vantaa, to habitants of Vantaa.</p> <p>Producers' job listing in addition to the thesis is focused on what and how Vantaa cultural service producers work could be improved.</p>	
Keywords job description, cultural producer, organization	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 ORGANISAATIO	6
2.1 Kunnallinen kulttuuri, kulttuurisihteerit ja kulttuurituottajat	7
2.2 Kulttuurisihteereistä kulttuurituottajiksi	9
3 VANTAAN KULTTUURITUOTTAJIEN TYÖNKUVA	11
3.1 Työnkuvan avaaminen ja päällekkäisyyksien kartoittaminen	11
3.2 Tuottajan työnkuvasta yleisesti	12
3.3 Tuottajan työnkuvan muotoutuminen	14
3.4 Vantaan tuottajien koulutus ja kokemus	15
3.5 Tuottajan omien intressien näkyminen työssä	16
3.6 Vantaan tuottajien vaihtuvuus	17
3.7 Kunnallinen, kaupallinen ja kolmas sektori	17
3.8 Tuottajia eri tulosalueilla	18
3.9 Työskentely omalla palvelualueella vai keskitetysti?	19
4 YKSIKÖIDEN VÄLINEN YHTEISTYÖ	20
4.1 Organisaatiosta ja päällekkäisyyksistä	21
4.2 Päällekkäisyyksien karsiminen	21
4.3 Vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialan tulosalueiden välinen kiilu	22
4.4 Tulosalueen yksiköiden välinen yhteistyö ja sen parantaminen	23
5 KULTTUURIPALVELUIDEN TOIMINTAOHJELMA	24
6 KULTTUURIPALVELUT MUUTOSTILASSA	25
6.1 Työn kierrättäminen	25
6.2 Muita mahdollisia muutoksia ja niiden seurauksia	26
6.3 Puitteet tehdä täysipainoisesti tuottajan töitä	28
6.4 Menot, tulot ja budjetointi	29
6.5 Sponsorointi ja yhteistyökumppanit	32
6.6 Kunnallisen kulttuurituottajan palkkauksesta	33
6.7 Muita tuottamiseen vaikuttavia asioita	34
6.8 Tulevaisuutta ei voi kuin ennustaa	36
6.9 Yhteenveto	37
LÄHTEET	39
LIITTEET	40

1 JOHDANTO

Sain idean tehdä opinnäytetyöni kunnallisen kulttuurituottajan työnkuvasta ollessani Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikössä työharjoittelussa. Kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholm-Ahlefelt halusi toteuttaa kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien toimenkuvan kartoituksen ja saada mahdollisimman tarkan kuvan siitä mitä Vantaan kulttuurituottajat käytännössä tekevät. Tuottajat työskentelevät hyvin itsenäisesti, jolloin suurin osa konkreettisista töistä ja päivittäisistä tehtävistä jää lähinnä vain tuottajien omaan tietoon.

Tulin mukaan tekemään kartoitusta, kun idea-asteesta askeleen ottanut hanke oli pyörähtänyt käyntiin ja oli varmistunut, että kulttuurituottajien toimenkuvan kartoitus tultaisiin toteuttamaan. Tämä oli itselleni tieto, jonka tarvitsin, sillä halusin tehdä opinnäytetyöstäni sellaisen, josta voisi olla hyötyä tilaajataholla ja joka olisi osa jotain oikeaa ja olemassa olevaa projektia. Opinnäytetyössäni tarkastelen kunnallisen kulttuurituotannon työntekijöiden historiaa. Olen myös verrannut ja avannut kulttuurituottajan ja kulttuurisihteerin eroja.

Vaikka Vantaan kaupungin organisaatio kehittyy ja muuttuu, ovat kulttuurituottajien tehtävät pääpiirteittäin samankaltaisia vuodesta toiseen. Kunnallisen kulttuurituottajan työnkuvaa on hyvä kartoittaa ja valaista. Kuntasektori työllistää kulttuurituottajia, mutta Humanistisessa ammattikorkeakoulussa perehdytään kunnalliseen kulttuurityöhön lähinnä pintapuolisesti.

Opinnäytetyöni perustuu kirjallisten lähteiden lisäksi useisiin keskusteluihin, kahden-toista viikon työssäoppimisjaksoon, kahdenkeskeisiin haastatteluihin, kokouksiin, seminaareihin, palavereihin sekä omiin havaintoihini. Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön tuottajat Annikki Alku, Arja Keränen ja Kimmo Tammivaara kertoivat avoimesti näkemyksiään tuottajan työstä. Jokainen heistä on ollut Vantaan kulttuuripalveluilla töissä yli kymmenen vuotta. Kulttuuripalveluiden kulttuurituotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholm-Ahlefeltin kanssa olen keskustellut useita tunteja saadakseni mahdollisimman hyvän kuvan kunnallisesta organisaatiosta ja pystyäkseeni katsomaan Vantaan kaupungin kulttuuripalve-

luiden kulttuurin tuotantoyksikön toimintaa sisältä ja ulkoapäin. Kahdentoista viikon harjoitteluni aikana pääsin näkemään kulttuurin tuotantoyksikön toimintaa intensiivisesti. Tähän ajanjaksoon perustuvat omat havaintoni ja johtopäätökseni siitä minkälainen on tuottajan työnkuva Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikössä ja miten sitä voisi parantaa.

Opinnäytetyöni käsittelee Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden tuottajien työnkuva ja parannusehdotuksia. Jotta työnkuvat saatiin auki pidiin kaksi kokousta. Vuoden 2011 syksyn aikana pidimme kaksi kokousta kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien kanssa sekä yhden kokouksen lastenkulttuurin tuottajien kanssa. Noissa kokouksissa kirjoitettiin jokaisen kulttuurin tuotantoyksikön sekä lastenkulttuurin tuottajan työnkuva auki. (LIITE 3) Minä ja Lindholm-Ahlefelt olimme kaikissa näissä kokouksissa läsnä. Tuottajat lastenkulttuurista ja kulttuurin tuotantoyksiköstä listasivat kaiken heidän työhönsä kuuluvan. Ideana oli saada perusteellinen kuva siitä, mitä kukin tuottaja tekee. Kiinnostus lastenkulttuurin tuottajien työtä kohtaan on perusteltua, sillä päällekkäisyyksiä lastenkulttuurin ja kulttuurin tuotantoyksikön välillä on ollut paljon. Päällekkäisyyksistä osa on selkeitä ja osa vaatii lähempää tarkastelua.

2 ORGANISAATIO

Ymmärtääkseen paremmin mihin kulttuurin tuotantoyksikkö sijoittuu Vantaan organisaatiokaaviossa on hyvä avata kokonaisuudessaan Vantaan organisaatiota. Vantaan organisaatiokaaviosta saa parhaimman kuvan, kun etenee ylhäältä pohjalle. Kaupunginjohtaja alaisuudessa toimii apulaiskaupunginjohtajia ja toimialajohtajia. Vantaan organisaatio on jaettu toimialoihin joita on kuusi. Keskushallinto, maankäytön ja ympäristön toimiala, sosiaali- ja terveystoimen toimiala, sivistystoimen toimiala, tilakeskus ja vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimiala. (LIITE 1)

Vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialan tulosalueita on viisi. Liikuntapalvelut, nuorisopalvelut, kulttuuripalvelut, alue- ja tapahtumapalvelut sekä työllisyyspalvelut. Kulttuurituottajia näistä tulosalueista on kahdessa; kulttuuripalveluissa, sekä alue- ja tapahtumapalveluissa (LIITE 2).

Kulttuuripalveluiden tulosalueeseen kuuluu: hallinto, Vantaan kaupungin museot (Kaupunginmuseo ja Taidemuseo), lastenkulttuuriyksikkö, Länsi-Vantaan kulttuuritilat yksikkö, Vantaan kuvataidekoulu, Vantaan musiikkiopisto sekä kulttuurin tuotantoyksikkö. (LIITE 3) Alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueen alle kuuluu: Hallinto- ja viestintätuki, aluepalvelut, tapahtuma- ja kaupunkipalvelut sekä yhteisöpalvelut. (LIITE 4)

Kulttuuripalveluiden tulosalueen päällikkönä toimii kulttuurijohtaja Annukka Larkio jonka alaisena ovat kaikki kulttuuripalveluiden 138 työntekijää. Tulosalueiden johtajat vastaavat toimialajohtaja Heidi Nygrénille. Toimialajohtajat ja apulaiskaupunginjohtajat vastaavat suoraan toiminnasta kaupunginjohtajalle. Vantaan kaupungilla on yhteensä yli 12 000 työntekijää.

2.1 Kunnallinen kulttuuri, kulttuurisihteerit ja kulttuurituottajat

Ennen kulttuurituottajia kunnissa oli kulttuurisihteereitä. Kulttuurituottaja on varsin uusi nimitys, joka on enemmän kaupallista puolta ajatellen räätälöity koulutus. Nykyiset Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurituottajat ovat aloittaneet Vantaalla kulttuurisihteerinä 1990- luvulla. Tällöin Vantaalla oli kulttuurisihteereitä. Kulttuurituottajia on ollut 2000- luvulta asti jolloin kulttuurisihteerit vaihtuivat kulttuurituottajiksi.

Kulttuuripolitiikan kantilta katsottuna taiteen tukeminen kuului aiemmin lähes pelkästään valtiovallalle, kun nykyään nykyään kuntien pystyvän toteuttamaan paikallisen tason kulttuuritoimintaa. Kulttuuritoiminnan osuus vapaa-ajasta kasvaa ja kulttuuritoiminnan yksityiselle kansalaiselle tuottama hyöty on hyväksi koko yhteiskunnalle. (Kukkasmäki 2004, 71) Kulttuuripolitiikan yhteiskuntapoliittisina tavoitteina on siirtyä pois kulutukseen keskittyneestä elämäntavasta luovaan olotilaan ja sosiaalisten verkostojen laajentamiseen. Tuotannollisia tavoitteita tärkeämpiä ovat yhteenkuuluvuuden tunne ja keskinäinen kommunikaatio. Tiedotusvälineet ja tietoverkot eivät korvaa inhimillistä kontaktia ja yhdessäoloa. (Kukkasmäki 2004, 73)

Kulttuurisihteereitä alettiin kouluttamaan vuonna 1981, jolloin säädettiin laki kunnallisesta kulttuuritoiminnasta. Tämä tarkoitti sitä, että kaikkiin kuntiin piti palkata joko kulttuuriohjaaja tai kulttuurisihteeri. Tai molemmat. Ero kulttuurisihteerin ja kulttuuriohjaajan välillä oli se, että kulttuuriohjaajan tehtävänä oli ryhmien ohjaaminen. Kulttuurisihteeri oli hallinnollisempi virka. Kulttuuripäälliköitä ei ollut pienimmissä kaupungeissa. Kulttuuripäällikkö oli kulttuurisihteeriä ja kulttuuriohjaajaa ylempi taso, kulttuurisihteerien ja kulttuuriohjaajien esimies. Kulttuurisihteerin koulutuksen rakenne oli että alkuvaiheen opinnot olivat kaikille samoja, jonka jälkeen opiskelun painopiste siirtyi hallintoon tai taiteeseen. Vaihtoehtona oli myös se ettei varsinaisesti suuntautunut hallintoon tai taiteeseen, vaan teki laajemmat opinnot yleisesti.

Useat kansanopistot olivat kouluttaneet jo aiemmin nuorisosihteereitä, mutta kun laki kunnallisesta kulttuuritoiminnasta tuli voimaan, toi se tarpeen suurelle määrälle kulttuurisihteereitä. Kulttuurisihteerien tarve jatkui läpi 80-luvun aina 90-luvun alun lama-vuosiin asti. Kunnilta alkoi loppua rahat ja kulttuurisihteerien palkkaamiset pantiin useassa kunnassa jäihin. Kunnissa oli tuohon aikaan kulttuurisihteerien lisäksi nuorisosihteeri ja liikuntasihteeri. Kuntien rahojen huetessa 1990-luvun laman aikaan alettiin yhdistämään kulttuurisihteerin, nuorisosihteerin ja liikuntasihteerin paikkoja. Tehtiin yhdistelmävirkoja. Ongelmaksi syntyi virkojen pätevyysvaatimukset, sillä mikäli sama henkilö teki kulttuurisihteerin, nuorisosihteerin ja liikuntasihteerin virkaa oli oltava useampi pätevyys. Joissain opistoissa ratkaisu oli laajentaa nuorisosihteerin koulusta, jolloin saatiin pätevyys nuorisosihteeriksi ja kulttuurisihteeriksi. Pienimmillä kunnilla oli yhdelle henkilölle tarkoitettu kolmen viran yhdistelmä, liikunta-nuorisokulttuurisihteerin virka.

Vantaalla oli 1990-luvulla kulttuuriohjaajia, jotka tekivät myös kulttuurisihteerin töitä. Ongelmana tässä oli se, että varsinkin ne kulttuuriohjaajat, jotka olivat lasten taidetalojen päälliköitä, eivät varsinaisesti tehneet kulttuuriohjaajan töitä, vaan nimenomaan kulttuurisihteerin töitä. Tämän johdosta mietittiin pitkään pystytäänkö virkanimikettä muuttamaan kulttuuriohjaajasta kulttuurisihteeriksi. Tuohon aikaan laki kunnallisesta kulttuuritoimesta määritteli myös palkat. Kulttuurisihteerin palkkaluokka oli isompi kuin kulttuuriohjaajan. Tämän takia kulttuurisihteerille kuuluva töitä tekevä kulttuuriohjaajan virassa oleva työntekijä saattoi tuntea vääryyttä siitä ettei hänelle makseta työnkuvan mukaista palkkaa.

Voiko kulttuuria laskea peruspalveluiden piiriin? Mikäli kulttuuri lasketaan peruspalveluihin, saattaa sen rinnalla peruspalveluihin lukeutuvien muiden palveluiden arvostus kaupunkilaisten silmissä laskea. Toisaalta taas, kun nostetaan kulttuuri peruspalveluiden listalle muiden tärkeiden peruspalveluiden joukkoon, saattaa kulttuurin arvostus nousta. Kulttuuri mielletään tärkeäksi henkisen hyvinvoinnin kannalta, mutta onko sillä asiaa peruspalveluiden listalle? Porin kaupungin kaupunginvaltuuston kannanotossa todetaan: ”kaupunkilaisten henkinen hyvinvointi on tärkeämpää kuin mikään muu.” (Kukkasmäki 2004, 82) Mielestäni tämä kertoo enemmän kulttuurin arvostuksesta kuin sen nostamisesta väkisin peruspalvelujen luokkaan ilman varsinaista syytä ja aiheita. Jo tuhansia vuosia sitten Rooman valtakunnassa tiedettiin että kansa haluaa leipää ja sirkushuveja. Kulttuuri ja viihde ovat ihmisten arjessa tapeellisia siinä missä muutkin peruspalvelut. Porin kaupunginvaltuustossa ollaan tultu selvästikin siihen tulokseen että kulttuurin tuoma henkinen pääoma on erittäin tärkeää henkisen hyvinvoinnin kannalta. Porin kaupunki on esimerkki siitä kuinka kulttuuri on määriteltä kaupunkin peruspalveluksi. Palvelut on jaettu ydinpalveluihin ja peruspalveluihin. Ydinpalveluihin kuuluu vesihuolto, terveydenhuolto, toimeentulotuki, energia, liikenne, pelastuspalvelu. Koulutuksen, sosiaali- ja terveydenhoidon sekä ympäristönsuojelun lisäksi peruspalveluihin kuuluu vapaa-aikapalvelut ja kulttuuri. (Kukkasmäki 2004, 82)

2.2 Kulttuurisihteereistä kulttuurituottajiksi

Kulttuurisihteerin koulutuksen hiipumisesta lähti liikkeelle nimenmuutokset. Vantaalla lastenkulttuurissa alettiin ensimmäisenä vaihtamaan kulttuurisihteereiden nimityksiä kulttuurituottajiksi. Kulttuurisihteerien koulutus hiipui, kun 1990-laman aikaan kunnilta alkoi loppua rahat ja kulttuurisihteereiden töitä alettiin yhdistämään liikuntasihteerien ja nuorisosihteereiden töiden kanssa. Vuosituhannen vaihteessa, kun kulttuurituottajien koulutuksen tarjoaminen aloitettiin ja siitä tehtiin ammattikorkeakoulututkinto, alkoi Vantaallakin kulttuurisihteereiden titteleistä luopuminen ja siirtyminen kulttuurituottaja-nimikkeisiin.

Vaikka kulttuurituottajan koulutus syntyi ennen kaikkea kaupallista kenttää ajatellen on kunnallisella puolella myös siirrytty kulttuurituottaja- nimikkeen käyttöön. Tämä yhtenäistää ja helpottaa kulttuurituottajien työtä omalta osaltaan. Vantaalla alettiin olla sitä mieltä, että varsinkin Vantaan kokoisessa isossa kaupungissa kulttuurituottajan työnkuva vastasi parhaiten sitä mitä silloiset Vantaan kulttuurisihteerit tekivät. Nimenmuutoksen ansiosta päästiin eroon myös tilastollisesta harhasta, jossa kulttuurisihteerit tilastoitiin muiden sihteerien joukkoon. Kulttuurisihteerin nimitys antoi tietämättömille vääränlaisen kuvan kulttuurisihteerin toiminnasta, jolla ei todellisuudessa ollut kovinkaan paljon tekemistä muiden sihteerien työnkuvan kanssa. Tästä syystä sihteerin nimityksestä oli hyvä päästä.

Aluksi Vantaalla kulttuurisihteerit olivat virassa. Kuitenkaan Vantaa ei nykyisin perusta kulttuurituottajien virkoja. Kulttuurisihteerien virkojen muuttaminen vakituisiksi kulttuurituottajan työsuhteeksi johti siihen, ettei Vantaan kulttuurituottajilla ole virkoja vaan vakituiset työsuhteet. Arkipäivän työn kannalta tällä ei ole merkitystä. Kuitenkin virkasuhteiden muuttaminen työsuhteeksi siirryttäessä kulttuurisihteeristä kulttuurituottajaksi ei välttämättä miellyttänyt ihan kaikkia. Tunne turvatusta ja jatkuvasta virkasuhteen muuttamisesta vakituiseksi toistaiseksi voimassa olevaksi työsuhteeksi saattaa luoda epävarmuutta ja turvattomuutta. Käytännössä suurin ero kulttuurituottajan työssä on se, että vain viranhaltija voi toimia esittelijänä asiassa päättävässä elimessä kuten lautakunnassa tai valtuustossa. Tällaiset esittelyt eivät yleensä ole kuuluneet kulttuurituottajien tai aiemmin kulttuurisihteerien toimenkuvaan. Viran perustaminen on muutoinkin pidempi prosessi, joka sekin osittain selittää sen, ettei kulttuurisihteerin viroista luovuttaessa ollut mielekästä perustaa kulttuurituottajan virkaa vaan kulttuurituottajat ovat työsuhteessa. Kuntien ja kaupunkien yleinen trendi tuntuu olevan muutoinkin perustaa vähemmän virkoja, joka osin juuri johtuu byrokratiasta.

Kulttuurituottaja ei ole suojattu ammattinimike. Kulttuurituottajana voi teoriassa toimia kuka tahansa. Käytännössä Vantaalla olevat kulttuurituottajat ovat ennen Vantaalle töihin tuloaan opiskelleet tai työskennelleet aloilla, joilla on yhteys kulttuurituottajan työhön. Kulttuurituottajan ja kulttuurintuottaja (AMK)- tittleiden erona on se että kulttuurituottajan nimikettä voi käyttää se, joka työskentelee kulttuurituottajana, mutta

kulttuurituottaja (AMK) -titteliä saa käyttää vain se, joka on valmistunut ammattikorkeakoulusta kulttuurituottajaksi.

3 VANTAAN KULTTUURITUOTTAJIEN TYÖNKUVA

Vantaalle tuli voimaan palvelualuejako vuonna 1997. Vantaa jaettiin palvelualueisiin, joita tuolloin oli viisi. Vantaan palvelualueita on nykyisin seitsemän. Aviapolis, Hakunila, Koivukylä, Korso, Myyrmäki, Tikkurila ja Kivistö. Kun Vantaa jaettiin palvelualueisiin, koski se kaikkia organisaatioita. Kulttuurisihteerit saivat oman alueensa palvelualueiden mukaan. Ajatuksena oli, että jokainen kulttuurisihteeri menee omalle alueelleen tekemään työtään. Tämä idea kaatui kuitenkin siihen, ettei kulttuurisihteereille oltu järjestetty omalle palvelualueelleen työhuonetta, tietokonetta tai puhelinta.

Tällä hetkellä kaikista aluekulttuurisihteereistä yhdellä ei vielä ole omalla palvelualueellaan työhuonetta tilojen puutteen vuoksi. Kun Vantaalla otettiin palvelualuejako käyttöön viisitoista vuotta sitten, palvelualuejakojen ideana oli nimenomaan tehdä työtä ja toimia omalla alueellaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että jokaisella kulttuurituottajalla on omalla palvelualueellaan työtilat ja työntekoon tarvittavat työvälineet.

3.1 Työnkuvan avaaminen ja päällekkäisyyksien kartoittaminen

Kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön kulttuuripäällikkö Lindholm-Ahlefelt on uudessa suuntauksessaan halunnut karsia mahdollisimman paljon lasten tapahtumia kulttuurin tuotantoyksikön listoilta pois. Yhteistyö yksiköiden välillä on toki tiivistä, mutta uuden suunnan yksi selkeistä asioista on se, että lasten tapahtumat tuottaa lastenkulttuuriyksikkö. Tällaiset päällekkäisyydet ovat selkeitä ja helpoimpia havaita. Kuitenkin päällekkäisyyksiä pitää karsia myös silloin, kun ne eivät näyttäydy äskeisten esimerkkien kaltaisina selkeinä ja helposti havaittavina päällekkäisyyksinä.

Kun kulttuurin tuotantoyksikön ja lastenkulttuurin tuottajien työt oli saatu listattua oli nähtävissä selkeitä päällekkäisyyksiä ja samankaltaisuuksia monien tuottajien tuo-

tannoissa ja töissä. Ongelmana on aiemmin ollut se, että tiedetään pääpiirteittäin mitä kukakin tekee, mutta ei sen enempää. Tarkkojen työnkuvien listauksen ansiosta tiedetään aiempaa paremmin mitä kukin tekee. Jokaisen tuottajan jokaista työtä ei saatu kirjattua, sillä kaikkia ei ole mahdollista muistaa ja tuottajan työkuvaan kuuluu se, että uusia töitä tulee ja vanhoja poistuu ajoittain. Kuitenkin työnkuvien avaaminen ja kaikkien tietoon saattaminen mahdollistaa useimpien päällekkäisyyksien karsimisen mikäli se on mahdollista ja järkevää. Käytännössä on helppo katsoa listoista tuottajille kuuluvat työt ja tuotannot. Näin samankaltaisuudet voidaan ottaa tarkasteluun ja mikäli tarvetta tulee, voidaan samanlaiset tapahtumat esimerkiksi sulauttaa toisiinsa.

Kaikki päällekkäisyydet eivät ole kahteen kertaan saman asian tekemistä, eikä kaikkia päällekkäisyyksiä ole edes mahdollista karsia. Työn optimoinnissakin on rajansa. Työtehokkuus ei välttämättä parane jos jokaista työtehtävää pitää miettiä siltä kannalta mikä on paras mahdollinen tapa tehdä ja toteuttaa se. Mikäli työnkuvan kartoittamisen myötä löydetään selkeitä ja helppoja yhdistämisiä tai muita työtä helpottavia ratkaisuja on se järkevää. Kuitenkin liiallinen työtehtävien analysointi voi viedä kiinnostuksen ja tehokkuuden pohjaa pois varsinaisen työn tekemiseltä.

Tuottajien toimenkuvien ja töiden sekä tuotantojen listaaminen on osittain myös raakaa, sillä kun tuottajien kaikki työt ja tehtävät on listattu on toisten tuottajien lista selkeästi pidempi kuin toisten. Tämä saattaa aluksi näyttää siltä, että toiset tekevät enemmän töitä kuin toiset. On selkeää, ettei kaikkien tehtävälisterä voi olla saman pituinen. Työtehtävien listan pituus ei tarkoita sitä, että tuottaja, jonka työtehtävien lista on lyhyempi olisi laiskempi, hitaampi tai vähemmän töitä tekevä. Kuitenkin jokaisen tuottajan tehtävien listaus mahdollistaa sen, että jokainen tuottaja tietää paljon paremmin mitä kukin tekee. Parhaimmillaan tuloksena on se, että yhteistyön ja yksittäisen tuottajan tietotaidon hyödyntäminen on vastaisuudessa helpompaa.

3.2 Tuottajan työnkuvasta yleisesti

Tuottajan toimenkuva on erilainen jokaisessa kunnassa ja varsinkin kunnallisen puolen ja kaupallisen sektorin välillä. Kulttuurituottajan työ saattaa olla pienemmissä

kunnissa lähes pelkästään hallinnollista. Mikäli vain yksi ihminen hoitaa kunnan kulttuuriasioita, on toimitustyötä mahdollisesti niin paljon, ettei varsinaiselle tuottamiselle jää juurikaan aikaa. Budjetointi, tilastointi, apurahahakemukset ja muut hallinnolliset työt vievät paljon aikaa ja työaika on aina rajallinen. Vaikka Vantaalla on töissä useampi kulttuurituottaja, on ostopalveluiden osuus kulttuurituotannosta suuri. Kunnallisessa kulttuuritoiminnassa laki määrittelee pitkälle millaisia kulttuuripalveluita kuntalaisille tulee tarjota. Kunnallisella puolella toimivan kulttuurituottajan tulee ottaa tämä huomioon toisin kuin kaupallisessa puolella, jolla ei tarvitse miettiä lakia kunnallisesta kulttuuritoimesta. Kunnan kulttuuriset painotukset määrittelevät myös kunnan kulttuurista toimintaa. Vantaa on pitkään painottanut lasten- ja nuorten kulttuuria. Entistä enemmän Vantaalla on alettu painottaa ikäihmisille suunnattua kulttuuria. Ennen vuotta 2007 kulttuurinen vanhustyö ei Vantaalla kuulunut kenellekään tuottajalle varsinaisesti.

Kulttuurin todellinen voima on sen kyvyssä tehdä meistä onnellisempia ja jossain määrin jopa repiä meitä juuriltamme. Kulttuuri on hyvä väline opettaa ja oppia monimutkaistuvan yhteiselämän vaatimia selviytymistaitoja. Järjestelmän pitää kannustaa ottamaan riskejä, luoda kohtauspaiikkoja yleisön ja tekijöiden välille sekä innostaa kansalaisia tekemään ja jakamaan tulkintoja kokemastaan kulttuurista. Se tarkoittaa vähemmän samanlaisuutta ja enemmän rohkeutta puolin ja toisin. (Järvi, Laitio 2010, 9)

Vantaan kokoisessa kaupungissa kulttuurin tuottaminen ja kulttuurin tuottajat ovat tekemisissä monipuolisesti kulttuurin eri osa-alueiden kanssa. Pienemmissä kunnissa tuottajien omat mielenkiinnon kohteet ja osaaminen määrittelevät luonnollisestikin enemmän sitä millaista kulttuuria kunnalla on tarjota. Vaikka ostopalvelujen osuus olisikin suuri, on silti ilmeistä, että tuottajan oma maku määrää pitkälti mitä kulttuuripalveluja tuottaja haluaa tarjota kuntalaisille. Kulttuuripalvelujen tuottajat vahvistavat ajatukseni, jonka mukaan kulttuurituottajat ovat yleisesti ottaen kiinnostuneita myös niistäkin kulttuurin osa-alueista jotka eivät ole tuottajalle välttämättä niinkään tuttuja.

Korkeakulttuuri tuli Suomeen 1800-luvulla, eikä se vielä ole pystynyt ravistamaan syvään iskostunutta elitismιάän. 1800-luvun seurapiireissä korkeakulttuurin harrastaminen oli tapa osoittaa olevan osa sivistyneistöä. Taustalla ei ollut niinkään

halu hurmioitua taiteesta kuin tavoite erottautua rahvaasta. (Antti Järvi ja Tommi Laitio, saa koskea 2010, s 20 ja 21) Korkeakulttuuriksi on kutsuttu taidetta, jolla on nähty olevan yleviä päämääriä. (<http://www.koulukino.fi/oppimateriaalit/?id=218>) Tällainen jakautuneisuus loistaa Vantaan kulttuuripalveluissa poissaolollaan.

3.3 Tuottajan työnkuvan muotoutuminen

Kulttuurin tuotantoyksikössä työskentelevien tuottajien työnkuva on muokkautunut ja kivetynyt ajan myötä. Hiljainen tieto ja henkilökunnan resurssien hyödyntäminen laajemmin on haastavaa siinäkin määrin, ettei kaikkien henkilökohtaiset intressit ja tietotaito kohtaa. On siis mahdollista että vaikka jollain on tietoa ja kokemusta jostain kulttuurin osa-alueesta, ei kulttuurin tuotantoyksikössä ole käyttöä kyseiselle osaamiselle. Voi myös olla, ettei tuottajat halua tuputtaa kaikkea osaamistaan jokaiseen paikkaan missä siitä mahdollisesti saattaisi olla apua. Kolmantena on mahdollista, ettei kaikkia tuottajia kiinnosta avata koko sieluaan toisten käytettäväksi. Toisaalta taas osa tuottajista tekee töitä sellaisten kulttuurin osa-alueiden kanssa, josta heillä ei ole välttämättä kovinkaan paljon kokemusta.

Kokemus jostain tietystä kulttuurin osa-alueesta saattaa myös muodostua yksinoikeudeksi ja pahimmillaan riippakiveksi työntekijälle ja työpaikalle. Mikäli yksi ihminen tietää jostain kulttuurin osa-alueesta paljon on muiden mielestä luontevaa, että juuri hän tekee sellaiset tuotannot. Tämä aiheuttaa sen, ettei muiden tietotaito kartu tästä kulttuurin osa-alueesta ja tämä tuottaja syventyy syventymistään tähän kulttuurin osa-alueeseen.

Suomessa satsataan kulttuuriin. Hyvinvointivaltio pitää huolen siitä, että Joensuussa voi käydä sinfoniaorkesterin konsertissa ja Kajaanissa teatterissa. Valtio subventoi lippujen hintaa, joten vähävaraisempikin pystyy ostamaan lipun kansallisopperan ylimmälle parvelle. Taiteilijat voivat apurahojen varassa keskittyä luovaan työskenteelyyn. Kirjastoverkko on hieno, laaja ja käyttäjälleen ilmainen. Valtion budjetista kana-voitui 386 miljoonaa euroa taiteelle ja kulttuurille. Valtion ja kuntien tuet uppoavat kuitenkin laitosten seiniin ja henkilöstön palkkoihin. Kiinteät kulut ovat vuosi vuodelta suuremmat ja seinät maksavat yhä enemmän. (Järvi, Laitio 2010, 11, 14)

Kulttuurituottaja työnkuvaan kuuluu paljon erilaisia asioita. kaikille kuuluvan aluekulttuurityön lisäksi on muunmuassa toiminta-avustukset, taiteijayhteistyöt, taiteen perusopetuksen yhteistyö ja paljon muuta. Uusin osa-alue on kulttuurinen vanhustyö. Vuoden 2008 toimintakertomuksessa mainitaan kulttuurinen vanhustyö ensimmäisen kerran. Samaan aikaan kulttuurinen nuorisotyö siirrettiin lastenkulttuurin puolelle jolloin kulttuurin tuotantoyksikkö sai ottaa kulttuurinen vanhustyö hoitaakseen. Kulttuurinen vanhustyö oli uutta ja kulttuurisen vanhustyön sisältö pitikin aluksi määrittellä. Kulttuurinen vanhustyö on Vantaalla määritelty ikäihmisille suunnatuksi kulttuuri- ja taidelähtöistä toiminnaksi, jota kulttuuripalvelut toteuttaa yhdessä alan ammattilaisten ja harrastajien kanssa.

3.4 Vantaan tuottajien koulutus ja kokemus

Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön tuottajilla on erilaisia koulutuksia ja erilaisia taustoja ennen tuloaan Vantaalle töihin. On toimittu teatterikriitikkona ja tanssitaiteilijana. Kuitenkin jos tuottaja tarvitsee vaikkapa kuvataiteen asiantuntemusta kääntyy hän Vantaan taidemuseon puoleen, vaikka olisikin yliopistossa taidehistorian opintoja suorittanut. Jotkin ammattilaiset uskovat ajatukseen, että alan koulutuksen saaneet ovat kaikki muita parempia päättämään asioiden hoidosta. Kulttuurin ja terveyden sanotaan olevat niin suunnattoman vaikeita asioita, että ei siihen maallikon ymmärrys riitä. Siksi satojen tai tuhansien työntekijöiden organisaatioita halutaan johtamaan taiteilija tai lääkäri. (Antti Järvi ja Tommi Laitio, saa koskea 2010, s 8)

Kulttuurin tuotantoyksikön tuottajilla on omat kulttuurin vastualueet, mutta on järkevää ja luonnollista kääntyä sellaisen tuottajan tai kulttuuripalveluiden yksikön puoleen, jolla on kokemusta tai koulusta kyseisestä kulttuurin osa-alueesta. Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien oletetaan olevan kulttuurin osaajia yleisesti koko kulttuurin kentän läpi monipuolisesti, mutta luonnollisesti jokaisella on omat intressit ja kokemusta nimenomaan juuri tietyistä kulttuurin osa-alueista. Tästä syystä tuottajien keskinäinen kommunikaatio ja tuottajien vahvimpien kulttuurin osa-alueiden tietämys ja tuntemus tulisi saattaa kaikkien tietoon. Tuottajien

tietotaidon hyödyntäminen tulisi optimoida ja valjastaa kaikkien, ei vain oman yksikön käyttöön. Haastatteluissa ja keskusteluissa tuottajat kertoivat myös, etteivät tunne koko taide- ja kulttuurikenttää, eivätkä yritäkään esittää tuntevansa. Kuitenkin kulttuurin tuotantoyksikön tuottajat ovat oman alueensa palvelualueensa työntekijöitä, joka tarkoittaa sitä, että ajoittain on oltava moniosaaja taiteen ja kulttuurin alalla. On hyvä tietää kenen tuottajan puoleen kääntyä, kun oma osaaminen ei ole jossain aiheessa riittävä.

Vantaan kulttuuripalveluiden työntekijöiden koulutus ei ole vähäistä, vaikkakaan kulttuurituottaja (AMK)- koulutuksen saaneita ei löydy kuin muutama. Kulttuurituotannon yksikön tuottajista kaikki ovat opiskelleet yliopistossa. Teatteritiedettä, viestintää, musiikkitiedettä ja approbatur- opintoja löytyy runsaasti. Tuottaja Annikki Alku on myös kouluttanut kulttuurisihteereitä.

3.5 Tuottajan omien intressien näkyminen työssä

Vantaalla kulttuurituottaja pystyy tuomaan omaan toimenkuvaansa uutta sisältöä. Se on mahdollista, mikäli siihen on aikaa ja se saadaan sopimaan taloudellisiin raameihin. Toimenkuva muodostuu olemassa olevista tehtävistä, omien intressien pohjalta, muiden tuottajien tehtävistä ja uusista tehtävistä, joita ei aiemmin ollut. Kunnallisella sektorilla työskentelevän kulttuurituottajan on mahdollisuus vaikuttaa työnkuvaansa.

Tuottajilla on erilaisia tapoja hoitaa työtään. Joillekin puhelimesta puhumisesta muodostuu suuri osa kommunikaatiota, kun taas toiset pitävät yhteyttä lähinnä sähköpostin avulla. Vantaan kulttuurituottajilla on olemassa säännöt ylitöistä ja työajoista. Pääsääntöisesti pyritään siihen, että työaika on toimisto-aika, mutta on lähes mahdottoisuus välttyä iltatöiltä. Osa tapahtumista painottuu iltaan, jolloin suurin osa ihmisistä on vapaalla.

Ollesani tekemisissä kulttuuripalveluiden tuottajien kanssa kertoi useampi tuottaja käyvänsä kulttuuritapahtumissa vapaa-ajallaankin. Vapaa-ajan ja työn sekoittuminen ja rajan vetäminen siihen mikä on työtä ja mikä vapaa-aikaa voikin olla vaikeaa. Tuot-

tajan työssä kaikki kokemus ja tieto on hyväksi. Tuottajan työ onkin mielenkiintoista myös siksi että kaikki tieto on sellaista jota saattaa tuottajan työssä tarvita.

3.6 Vantaan tuottajien vaihtuvuus

Vantaan kulttuuripalveluiden työntekijät viihtyvät yleisesti ottaen pitkään Vantaan kaupungilla töissä. Suuri osa Vantaan kulttuuripuolelle tulevista työntekijöistä jää vuosiksi Vantaalle töihin. Tämä trendi on nähtävissä myös Espoossa ja Helsingissä. Tähän on useita syitä. Vaikka palkkataso ei yllä aina kovin korkealle on työn vakituisuus, monipuolisuus ja työpaikan pysyvyys kunnallisen kulttuurityön valtteja. Kulttuurialalla pätkätyöt ja projektit ovat yleisiä ja vakituisen paikan saaminen kunnalliselta puolelta on ainakin työn jatkuvuuden kannalta hyvinkin varmaa. Vantaan tuottajien kokemuksen mukaan kunnallisen kulttuurityön työntekijöiden vaihtaminen toiselta kunnalta toiselle on vähäistä. Vaikka palkkatasoissa olisi eroja, on se vain yksi kriteeri työpaikan vaihtamasta harkittaessa.

Vantaalla on selkeästi paljon annettavaa kulttuurintuottajille. Eniten Vantaalla kulttuurin parissa työskentelevillä liikettä on kulttuuripalveluiden eri yksiköiden välillä. Vantaan kulttuuripalveluiden työntekijöitä ei lähde muihin kaupunkeihin tai muille sektoreille juuri ollenkaan. Eniten liikettä kaupunkien välillä on johtajatasolla. Toteuttavalla tasolla ei niinkään. On tietenkin selvää ettei avoimien työpaikkojen määrää voi verrata vaikka sosiaali- ja terveydenhuollon paikkojen määrään.

3.7 Kunnallinen, kaupallinen ja kolmas sektori

Vantaan kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituottajat eroavat kunnallisena kulttuurituottajana kaupallisen kentän tuottajasta siinä mielessä, että hänen palkkansa tulee tasaisesti siinä missä kaupallisen flopin kouriin joutunut tuottaja ei voi olla varma milloin palkka jää saamatta. Kunnan työntekijänä tuottajan ei tarvitse huolehtia palkan tulemisesta. Kuitenkin hyvin menneen tapahtuman jälkeen ei tuotannosta yli jääneitä rahoja voi laittaa sivuun. Sama asia on oman tuotantobudjetin alittamisen suhteen.

Yli jääneitä rahoja ei saa sijoittaa seuraavan vuoden tapahtumiin vaan ne menevät kaupungin kassaan. Vantaan tuottajat saavat valmiit budjetit, joiden raameissa tulee toimia koko vuosi. Vantaalla tuottaja ei hanki rahoitusta itse.

Julkiseen tukeen perustuva kulttuuripolitiikka tarkoittaa sitä että, rahoitus menee pääasiassa vakiintuneille kulttuuri-instituutioille. Teattereille, sinfoniaorkestereille ja taidemuseoille. Tällä tavoin niiden toiminta voidaan turvata. Tämän takia uuden ja kokeilevan kulttuurin toiminnan tukeminen on jäänyt vähälle. Tällainen toiminta aiheuttaa uuden ja kokeilevan taiteen vaikeuden esille pääsyn, markkinoiden kasvun sekä taidetta eteenpäin vievän voiman heikkenemisenä. (Timo Kukkasmäki 2004, s 82)

3.8 Tuottajia eri tulosalueilla

Toimialajohtaja Heidi Nygrénin viidestä toimialasta (LIITE 2) kahdessa on kulttuuri-tuottajia töissä. Kulttuuripalveluiden tulosalueessa sekä alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueessa. Näiden tulosalueiden yksiköt toimivat toisistaan erillään, vaikkakin tekevät usein samankaltaista työtä ja tuottavat samantyyllisiä tapahtumia. Tämä aiheuttaa ajoittain hämmennystä, sillä on vaikea tietää onko jokin yksittäinen tapahtuma kulttuuripalveluiden vaiko alue- ja tapahtumapalveluiden alle kuuluvan tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden tuottama.

Ollessani työharjoittelussa Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurituotantoyksikössä oli omasta mielestäni hyvin hämmentävää, miksi kulttuurituottajia on eri tulosalueilla, vaikka oma logiikkani laittaisi heidät samalle tulosalueelle kulttuuripalveluihin. Jos päällekkäisyyksiä on ollut vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialalla lastenkulttuuriyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön kesken, on niitä myös tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden ja kulttuurin tuotantoyksikön kesken. Lastenkulttuuriyksikkö ja kulttuurin tuotantoyksikkö ovat tehneet töitä tilanteen parantamiseksi. Lastenkulttuuriyksikön lastenkulttuuripäällikkö Reeli Karimäki ja kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholm-Ahlfelt ovat yksiköidensä tuottajien kanssa istuneet useissa kokouksissa ja kartoittaneet tuottajiensa toimenkuvia ja työtehtäviä. Lastenkulttuuriyksikkö ja kulttuurin tuotantoyksikkö ovat kulttuuripalveluiden tulosalu-

een alla. Kuitenkin kulttuurituottajia on useassa kulttuuripalveluiden tulosalueen yksiköissä sekä alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueen yhdessä yksikössä; tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluissa.

3.9 Työskentely omalla palvelualueella vai keskitetysti?

Entisten aluekulttuurisihteereiden, nykyisten aluekulttuurituottajien kohdalla on tilanne, että suurin osa heistä työskentelee omalla palvelualueellaan. Onko siitä hyötyä työn tekemisen kannalta? Olisiko mahdollista tehdä kokeilu tai edes ajatuksen tasolla miettiä sitä vaihtoehtoa, jossa kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituottajat työskentelisivät samassa rakennuksessa, jopa saman käytävän varrella? Olisiko tällaisesta keskittämisestä hyötyä vai onko nykyinen tilanne parempi, jossa tuottajien työhuoneet ja työtilat sijaitsevat pääsääntöisesti omalla palvelualueellaan? Kommunikointi sähköpostin, puhelimen ja muiden tämän päivän laitteiden avulla on nykyään helppoa, tai ainakin huomattavasti helpompaa kuin palvelualueiden perustamisen aikaan vuonna 1996. Ainakaan teoriassa tuottajan ei ole pakko olla fyysisesti lähellä kollegoitaan tehdäkseen täysipainoisesti tuottajan työtä. Omalla palvelualueella työskenteleminen on mielekästä, sillä silloin tuottaja on fyysisesti siellä missä hänen toiminta-alueensa on. Tuottajan työssä ei tavata ihmisiä siinä määrin kuin vaikkapa kirjastossa, jossa tiskin takaa kohdataan asiakkaita. Kuitenkin alueella työskenteleminen luo oman työyhteisönsä nimenomaan oman palvelualueen piiriin. Kulttuurin tuotantoyksikön tuottajille muodostuu tässä tapauksessa kaksi työyhteisöä. Palvelualueen työtoverit sekä kulttuurin tuotantoyksikössä työskentelevät tuottajat ja muut työntekijät. Tämä asetelma saattaa tuoda dilemman siitä kuuluuko kumpaan työyhteisöön. Tuottajat voi miettiä ajoittain kumpaan työyhteisöön kuuluu. Onko tämä positiivinen ongelma vai onko kyseessä oikeasti vaikea asia? Tämä on jokaisen tuottajan kohdalla yksilöllistä.

Alueensa työyhteisöön vahvasti sidoksissa oleva tuottaja tuntee ainakin tekevänsä töitä nimenomaan omaa palvelualueettaan ajatellen. Kaikki tämä voi etäännyttää tuottajaa muista tuottajista ja kulttuurin tuotantoyksikön kollegoistaan. Tietysti taitava tuottaja kulkee näiden työyhteisöiden välillä löytäen tasapainon jossa kumpikin työyhteisö saa tuottajasta parhaan hyödyn ja tuottaja osaa hyödyntää tilanteen tuomat

mahdollisuudet optimaalisesti. Mikäli kaikki kulttuurin tuotantoyksikön tuottajat istuisivat samoissa tiloissa saman käytävän varrella, helpottaisi ja nopeuttaisi se keskinäistä kommunikaatiota. Kuitenkin tuottajat ovat paljon tekemisissä oman palvelualueen toimijoiden kanssa. Tällöin tuottajien paikallaolo työpisteidensä ja muiden kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien fyysisessä läheisyydessä vähenisi. Käytännössä tuottajat joutuisivat liikkumaan enemmän kulttuurin tuotantoyksikön ja oman palvelualueensa väliä. Tässä tapauksessa hyöty jäisi paljon vähemmälle, ja omalla palvelualueella oleminen jäisi mahdollisesti pintapuolisemmaksi. Kaiken lisäksi jos tuottajan työpiste on muualla kuin omalla palvelualueellaan vie liikkuminen näiden kahden alueen välillä enemmän aikaa. Tämä aika on pois varsinaisesta työn tekemisestä. Tosin juuri tällainen tilanne on yhdellä kulttuurin tuotantoyksikön tuottajalla.

4 YKSIKÖIDEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

Avoimen toiminnan ja yhteistyön ansiosta lastenkulttuuri ja kulttuurin tuotantoyksikkö voivat keskittyä myös yhteistyökumppanien ja sponsoriin hankkimiseen tehokkaammin. Ollessani kulttuurin tuotantoyksikössä työharjoittelussa sponsoriin ja yhteistyökumppaneiden saaminen mukaan tuotantoihin oli enimmäkseen hankalaa. Usein tähän liittyi eräs seikka, joka oli ajoittain hieman vaivaannuttavakin. Yhteistyökumppaneita hankkiessani törmäsin usein siihen, että jostain toisesta yksiköstä oli jo ehditty kysyä kyseistä järjestöä tai tahoja mukaan johonkin toiseen tapahtumaan. Yhteistyökumppani ei useinkaan muistanut tai tiennyt mikä Vantaan kaupungin taho oli ollut häneen yhteydessä. Monesti ainoa tieto mikä oli muistissa oli, että kyseessä oli jokin Vantaan kaupungin yksiköistä. Yhteistyö lastenkulttuuriyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön välillä vähentää toivottavasti myös näitäkin sponsoriin ja yhteistyökumppaneiden hankinnassa tapahtuvia päällekkäisyyksiä. Optimaalinen tilanne voisi olla se, että jos lastenkulttuuriyksikkö tai kulttuurin tuotantoyksikkö saa hyvän yhteistyökumppanin, voisi sitä yrittää hyödyntää mahdollisuuksien mukaan kumppanin yksikön tapahtumissa.

4.1 Organisaatiosta ja päällekkäisyyksistä

Alue- ja tapahtumapalveluiden tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalvelut tuottavat ajoittain samantyyllisiä tapahtumia, kuin kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikkö. Nämä kaksi yksikköä ovat eri tulosalueilla, vaikka tuottavat samankaltaisia tapahtumia. Tämä on yksi niistä ongelmista johon kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholm-Ahlefeldt ja minä keskusteluissamme pureuduimme.

Vantaan organisaatio on mutkikas ja muovautunut ajan saatossa. Tehdessäni opinnäytetyötäni kulttuuripalvelut siirrettiin vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialasta sivistystoimeen. Alustava organisaatiokaavio on tehty ja se muokkaa organisaatiota jälleen hieman erilaiseksi. (LIITE 5)

Anders Lindholm-Ahlefeldt on tullut kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön johtoon vuoden 2010 lopussa ja on ottanut yksiköiden tekemät mahdolliset päällekkäisyydet tarkasteluun. Varsinkin lastenkulttuurin ja kulttuurin tuotantoyksikön päällekkäisyyden pyritään karsimaan mahdollisimman tehokkaasti. Ollessani työharjoittelussa kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikössä olin mukana tuottamassa tapahtumia, jotka olivat suunnattu lapsille. Tuottajien toimenkuvien kartoituksen jälkeen kulttuurin tuotantoyksikkö ei pääsääntöisesti tuota lapsille suunnattuja tapahtumia. Selkeästi lapsille suunnatut tapahtumat tuottaa lastenkulttuurinyksikkö. Kulttuurin tuotantoyksikkö tekee säännöllisesti ja jatkuvasti yhteistyötä kaikkien kulttuuripalveluiden yksiköiden kanssa, jossa erityisesti korostuu yhteistyö lastenkulttuurinyksikön kanssa. Tämä vapauttaa kulttuurin tuotantoyksikön lapsille suunnatuista tapahtumista ajan myötä.

4.2 Päällekkäisyyksien karsiminen

Lastenkulttuurinyksikön lastenkulttuurinpäällikkö Reeli Karimäki ja kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholm-Ahlefeldt ovat tehneet paljon yhteistyötä omien yksiköidensä keskinäisten päällekkäisyyksien karsimiseksi. Lindholm-Ahlefeldt on yritysmaailmasta kunnalliselle puolelle töihin tulleen tottunut nopeam-

paan toimintaan kunnallisen byrokratian sijaan. Omat havaintoni puoltavat avoimen keskustelun ja suunnittelun tärkeyttä. Lastenkulttuurinyksikkö ja kulttuurin tuotantoyksikön tuottajat tekevät samankaltaista tuottajan työtä, mutta pääsääntöisesti eri kohderyhmille. Päällekkäisyyksien karsiminen antaa kummankin yksikön tuottajille enemmän aikaa tehdä tuotantoja omalle kohderyhmälle ja vapauttaa muutenkin rajallisia resursseja (ajankäyttö ja toimintavarat). Lisäksi lastenkulttuurinyksikkö ja kulttuurin tuotantoyksikkö vähentävät merkittävästi päällekkäisyyksien aiheuttamaa turhaa työtä. Samaa asiaa ei tarvitse tehdä kahta kertaa.

4.3 Vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialan tulosalueiden välinen kuilu

Tulosalueen sisällä toimivien yksiköiden on helppo sopia yhteistyöstä kuten lastenkulttuurinyksikkö ja kulttuurin tuotantoyksikkö (LIITE 2) ovat tehneetkin. Kuitenkin tulosalueiden välillä on oman havaintoni mukaan jonkinlainen näkymätön railo. Tulosalueiden välinen yhteistyö tuntuu olevan hankalampaa. Ensinnäkin tulosalueiden työntekijät ovat pääsääntöisesti enemmän tekemisissä oman tulosalueen yksiköiden työntekijöiden kanssa. Toiseksi tietoa oman tulosalueen tekemistä on huomattavasti enemmän kuin toisen tulosalueen.

Tämä tulosalueiden välinen tiedon vähyys on mielestäni ongelmallista. Jos tietoa ja yhteistyötä tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden sekä kulttuurin tuotantoyksikön välillä olisi enemmän päästäisiin ainakin osittain eroon samoista ongelmista joita lastenkulttuurinyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön välillä oli. Päällekkäisyydet on pyrittävä karsimaan ainakin pääpiirteittäin. Kuitenkin työharjoitteluni aikana törmäsin käytännössä juurikin yhteistyökumppaneiden ja sponsorien hankinnassa useisiin päällekkäisyyksiin. Tällaiset päällekkäisyyden ovat arkipäivää jatkossakin ellei yhteistyötä lisätä.

4.4 Tulosalueen yksiköiden välinen yhteistyö ja sen parantaminen

Ongelmana ei välttämättä ole se, ettei ihmisiä kiinnosta yhteistyö yksiköiden välillä, vaan se ettei aikaa ole. Aika on jokaisella työntekijällä tiukalla. Työn määrä lisääntyy työntekijöiden taitojen kasvaessa. Jos tuottaja osaa jotain tai tuntee jonkin kulttuurin osa-alueen hyvin on selvää että hänen ammattitaitoa kaivataan usealla taholla. Lastenkulttuuriyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön yhteistyö vähentää tulevaisuudessa päällekkäisyyksiä, joka taas vapauttaa tuottajilta aikaa. Samanlainen yhteistyö ja kartoitus toisi muidenkin samantyylistä työtä tekevien yksiköiden välille päällekkäisyyksien karsimista ja mahdollista yhteistyötä tuotannoissa. Tietotaito on se asia jota tuottajan työssä tulee jakaa ja levittää. Ongelmana tällaisissa hedelmällisissä yksiköiden välisissä tuottajan työnkuvan kartoituksissa ja yhteistyön lisäämisissä on aika. Lastenkulttuuriyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön yhteistyö on ollut mahdollista paljolti sen ansiosta, että yksiköiden päälliköt Karimäki ja Lindholm-Ahlefeldt ovat ottaneet haasteen vastaan. Kyseessä on nimenomaan haaste, sillä mitään takeita paremmasta ei tällaisissa toimenkuvien kartoituksissa ole. Tieto siitä mitä toisen yksikön tuottajat tekevät on selkeä parannus siihen, ettei yksityiskohtaista tietoa toisen toiminnasta juurikaan ole. Kuitenkin on todennäköistä että yhteistyö ja avoimuus parantaa näiden yksiköiden toimintaa.

Alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueeseen kuuluvien yksiköiden tehtävä ei ole varsinaisesti tuottaa tuotantoja, vaikkakin siellä on tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden yksikössä tuottajia töissä. Voidaan siis jopa sanoa, että heidän nimike on osittain harhaanjohtava koska he eivät tuota mitään. Yleisesti tapahtumatuotantoon tarvitaan mukaan henkilö tai henkilöitä jotka tietävät tuottamisesta paljon. Vantaan kaupunkijuhlassa tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden yksiköllä on järjestämisvastuu. Tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalvelut voisi olla kulttuuripalveluiden rinnalla, varsinkin jos ne toteuttavat kulttuurin, urheilun ja liikunnan funktioita. Alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueeseen kuuluu myös yhteisöpalvelut, aluepalvelut ja hallinto- ja viestintätuki (LIITE 4). Hämmentävintä on se että alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueeseen kuuluu tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalvelut, jonka tehtävä on hyvinkin samanlainen kuin kulttuuripalveluiden tuotantoyksikön. Tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalvelut luotsaa World Design Capital:n operatiivista toimintaa, jolla

voidaan helposti selittää tapahtuma- ja kaupunkikulttuuripalveluiden kuuluminen alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalueeseen.

5 KULTTUURIPALVELUIDEN TOIMINTAOHJELMA

Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut on laatinut toimintaohjelman, sisältäen strategiset tavoitteet vuosille 2012 – 2016. Strategiset tavoitteet sisältävät toimintaohjelman, johon listattu kuusi kohtaa numerojärjestyksessä. Vuodelle 2012 tämä toimintaohjelma sisältää seuraavat asiat: (LIITE 6)

1. Kansainvälisyys
2. Kaupunginosa-identiteetin vahvistaminen
3. Ammattitaitoinen viestintä
4. Yhteistyön parantaminen
5. Asiakaskunnan vaaliminen ja palvelun kehittäminen
6. Pedagoginen osaaminen

Nämä kuusi kohtaa on huomioitu kulttuuripalveluiden tulokortilla 2012. Jokainen yksikkö on myös tehnyt oman tulokortin ja toimintasuunnitelman jossa nämä edellä mainitut kuusi kohtaa on huomioitu.

Kulttuuripalveluiden toimintaohjelma listaa kattavasti kulttuuripalveluiden päämäärät ja suunnan. Toimintaohjelmassa painotetaan kulttuuripalveluiden olevan haasteiden edessä. Taloudelliset resurssit ovat rajalliset ja uusia toimintatapoja ja –menetelmiä haetaan kulttuuripalveluiden toimintaan. Toimintaohjelmassa otetaan esille yhteistyö kaupungin kulttuuripalvelujen yksiköiden välillä josta kumpuaa hyvä palvelu asiakkaille.

Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden toimintaohjelman tarkoitus on taata hyvä palvelu monipuolisesti vantaalaisille. Kulttuuripalvelut keskittyy parantamaan omaa palveluaan. Toimintaohjelma kertoo kulttuuripalveluiden tekemistä muutoksista ja pa-

rannuksista ja haasteista kulttuurin monipuolisella kentällä kuitenkin unohtamatta kaikkein tärkeintä. Kulttuuripalvelut on kuntalaisille suunnattu palvelu jonka perimmäinen tehtävä on nimenomaan tarjota Vantaalaisille kulttuuria monipuolisesti.

6 KULTTUURIPALVELUT MUUTOSTILASSA

Uusin muutos joka koskee koko kulttuuripalveluita on se, että kulttuuripalvelut siirtyvät vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialasta sivistystoimen alle. Tällöin kulttuuripalveluiden kanssa samalla toimialalla on varhaiskasvatus, perusopetus, ruotsinkieliset palvelut, nuoriso- ja aikuiskoulutus, kirjasto- ja tietopalvelut, talous- ja hallintopalvelut. (LIITE 5)

6.1 Työn kierrättäminen

Lindholm-Ahlefeldt on väläytellyt mahdollista työn kierrätystä. Työn kierrätyksellä taataisiin tuottajien laaja-alainen tietämys kulttuurista. Syventyminen johonkin tiettyyn kulttuurin osa-alueeseen, kuten musiikkiin, teatteriin, tanssiin, elokuvaan tai kulttuuriin vanhustyöhön on hyvä asia, sillä moni osa-alue on syvempi kuin äkkiseltään huomaa.

Työn kierrättäminen tai muu uudistus saattaa olla joidenkin mielestä lähtökohtaisesti negatiivinen asia. Omalta mukavuusalueeltaan poistuminen luo helposti epävarmuuden tunnetta. Teatteri- ja orkesteripiireissä vallitsee vahvana ajattelu, että jos vähänkin avataan keskustelua uudistamisesta, koko järjestelmältä putoaa pohja. Irtiottoja ei uskalleta tehdä ja uudistajat nöyryytetään hiljaisiksi. (Antti Järvi ja Tommi Laitio, saa koskea 2010, s 18) Lindholm-Ahlefeldt on ottanut idean uudistumisesta omakseen. Päivitys ja kartoitus tuottajien töissä on tekeillä. Pyrkimys ei ole uudistua vain uudistumisen takia. Tuottajan työnkuvan kartoituksessa on kyse siitä että tuottajien tekemät työt saatetaan kaikkien tietoon jolloin voidaan tarkastella mahdollisuutta tehdä asiat paremmin.

Työn kierrättäminen voi olla raju ja radikaali tapa hankkia puolipakolla tuottajille uutta näkökulmaa työhönsä. Työn kierrättäminen puoliksi saattaa olla pehmeämpi ratkaisu asiaan. Työn kierrätystä miettiessäni olen hahmotellut pehmeämmän tavan lähestyä totalitaarista työn kierrätystä. Jos työn kierrätyksen rankin muoto on se, että tuottajan tuotanto siirretään jonkun muun tuotettavaksi. Tuottaja jolta on viety tuotanto saa itselleen täysin uuden tuotannon, jota joku muu tuottaja on tehnyt. Vaikkapa jos tuottaja on tuottanut musiikkiin liittyviä tuotantoja, saa hän hoidettavaksi nyt työn kierrätyksen kautta tanssiin liittyviä tuotantoja. Tämä olisi työn kierrätystä rajuimmillaan. Pehmeämpi vaihtoehto voisi olla se, että sen sijaan, että kaksi tuottajaa vaihtaisi keskenään tuotantoja voisivat he tuottaa yhdessä kahta tuotantoa. Vaikkapa niin että musiikkia käsittelevää tuotantoa tuottanut tuottaja siirtyy vastuulliseksi tuottajaksi tanssin tapahtumaan ja tanssia tuottanut tuottaja siirtyy vastuulliseksi tuottajaksi musiikkia käsittelevään tuotantoon. Näin kumpikaan ei jää yksin oman tuotantonsa kanssa vaan kumpikin tuottaa tapahtumaa joka on uusi itselleen, mutta mukana on silti se tuottaja joka on jo pidempää tuottanut kyseistä tapahtumaa. Tämä varmistaisi myös sen ettei mikään tuotanto nojaa liikaa yhden tuottajan varaan mikäli jotain tapahtuu. Tällainen yhdessä tuottaminen ei kulttuurin tuotantoyksikössä ole kovinkaan yleistä. Useimmiten yksi tuottaja tuottaa tapahtuman muiden saadessa tapahtumasta pinta-puolista tietoa viikkopalavereissa. Työnkierto voi olla myös työntekijälähtöistä. Erilaiset uudet tavat tehdä työtä voivat tuoda myös työntekijöille uutta näkökulmaa tuottajan työhön.

6.2 Muita mahdollisia muutoksia ja niiden seurauksia

Viimeisin muutos on siis se, että kulttuuripalveluiden tulosalue siirtyy sivistystoimen alaiseksi (LIITE 5). Kaiken tämän rakenneuudistuksen keskellä voidaan tietysti miettiä mitä tulee tapahtumaan mikäli kuntauudistus Helsingin, Espoon ja Vantaan yhteenliittymä, joka muokkaisi rakenteen täysin uusiksi. Kulttuuripalveluiden siirtyminen sivistystoimen alaiseksi on odotettu muutos. Kulttuuripalveluiden toimintaohjeiden tavoitteiden (LIITE 6) täyttäminen on tulevaisuudessa toivottavasti helpompaa varsinkin kulttuurituotannon yksikön osalta.

Kulttuuripalveluiden tulosalueen siirtyminen sivistystoimen alaiseksi, ihmisten vaihtuminen, rakenteiden muuttuminen ympärillä, ei saa vaikuttakaa siihen, että kulttuuripalveluiden, ja varsinkin kulttuurin tuotantoyksikön tehtävänä on tehdä Vantaasta vähän mukavampi paikka joka päivä. Vantaan tuottajien vastuulla on se, ettei tehdä sellaisia tapahtumia jotka eivät toimi. Tapahtumia, jotka ontuvat tai ovat kotikutoisia joista amatöörimaisuus ja tietämättömyys paistaa lävitse. Ongelmana ei olekaan se ettei Vantaan kaupungilta löytyisi tietotaitoa. Tuottajien mielestä on tärkeää osata hyödyntää olemassa olevia resursseja. Näiden resurssien hyödyntämättömyys voi olla suurempi ongelma kuin se, tekeekö kulttuurin tuotantoyksikkö oikeanlaisia tapahtumia. Tämä saattaa olla rakenteellinen ongelma, johon ratkaisu olisi helppo ellei kyseessä olisi Vantaan kokoinen organisaatio. Se ettei toinen käsi tiedä mitä toinen tekee on valitettavan yleistä. Tuottajan tehtävänä on monesti toteuttaa asioita ja tuoda oikeat ihmiset yhteen. Vantaalla tapahtuvien tapahtumien tuominen kulttuurin tuotantoyksikön tietoon olisi siis ensisijaisen tärkeää.

Tämän hetken säästämistrendi näkyy myös Vantaan kaupungilla. Yleinen asenne on ajoittain sellainen, että kulttuurituottajan oletetaan tuottavan kulttuuria joko täysin ilman rahaa tai hyvin pienellä summalla. Joidenkin on vaikea ymmärtää ettei kulttuurintuottaja ole varsinaisesti artisti tai esiintyjä, vaan nimenomaan ihminen joka tekee kulttuuritapahtuman mahdolliseksi.

Säästäminen näkyy myös hyvin erikoisena toimintana, kuten vaikkapa kaikkia kulttuuripalveluiden yksiköitä koskevana vuoden mittaisena painotuotekieltona. Kielto koskee Vantaan oman painon käyttämistä julisteisiin, esitteitä ja vastaavia. Vantaan kaupungin omaa painoa käytettäessä kustannukset ovat pienet verrattuna mihin tahansa muuhun painotaloon. Julisteet ja muu painotuotteiden avulla tapahtuva tiedottaminen ja mainonta on markkinoinnin kannalta tärkeää, varsinkin kun internet ei tavoita koko potentiaalista yleisöä. Kielto koskee nimenomaan tuottajia, jotka voivat toki kysyä lupaa esimieheltään, joilla on lupa antaa tuottajille oikeus käyttää painoa, mutta vain tiettyyn summaan asti. Tämän jälkeen esimiesten on kysyttävä lupa omalta esimieheltään. Ymmärrän täysin säästämisen ja sen taustalla olevat motiivit, mutta tuntuu omituiselta että kaikki painotuotteet ovat kieltolistalla. Painotuotteita on siis mahdollisuus saada, mutta vain jos esimies antaa luvan. Tuntuu siltä että tämä aihe-

uttaa turhaa byrokratiaa, joka tosin saattaa johtaa siihen etteivät kaikki jaksa nähdä luvan pyytämisen vaivaa ja luopuvat ajatuksesta käyttää painon palveluita.

Kulttuurituotannossa painotuotteiden, kuten julisteiden, käsiohjelmien ja flyereiden tärkeyttä on vaikea selittää henkilölle tai henkilöille jotka lähtökohtaisesti eivät ymmärrä sitä tai ovat painotuotteiden määrän nähdessään lähtökohtaisesti sitä mieltä että niitä on liikaa.

Jos tilalle ehdotetaan nettiä tai vaikkapa monisteita tässä ajassa, jossa visuaalisuus on valttia on selvää ettei monisteilla pysty kilpailemaan, sillä painotuotteiden on informaation lisäksi tarkoitus saada potentiaalinen asiakas kiinnostumaan markkinoitavasta tuotteesta. Monisteita on lupa tehdä, mutta neliväriesitteitä on mahdoton laittaa muotoon, jossa moniste ei näyttäisi naurettavalta ja luotaantyöntävältä.

Netistäkään ei ole hyötyä, kun kyse on siitä mainonnasta joka tapahtuu tietyllä alueella. Printtimainonta on olennainen osa markkinointia internetin ja muiden sähköisten markkinointiväylien ohella. On vaikea kuvitella että kaupallisella puolella mikään tapahtuma keskittyisi ainoastaan nettimarkkinointiin, vaikkakin nykyään vaikkapa sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden saavuttaa suuria massoja suhteellisen helposti. Internetin kanavat eivät tavoita tarpeeksi yleisöä, joka olisi kiinnostunut kulttuuripalveluiden tuotannoista. Painotuotteiden jättäminen kokonaan pois markkinoinnista tekee hallaa nimenomaan vantaalaisille kulttuurin kuluttajille. Siinä missä internettiä sujuvasti käyttävä henkilö saattaa löytää etsimänsä, ei moni muu sitä löydä.

6.3 Puitteet tehdä täysipainoisesti tuottajan töitä

Haastatteluissa on tullut esille että ainakin kulttuurin tuotantoyksikön tuottajilta puuttuu joitain työvälineitä joita ilman itse en tulisi kovin hyvin toimeen. Toki säästäminen on ymmärrettävää ja hankintojen epäämisen syynä säästäminen on parhaasta päästä. Kuitenkin toimiakseen täysipainoisesti tuottajalla tulisi olla hyvät ja tarvittavat työvälineet.

Kulttuuripalveluiden tuottajilla ei ole myöskään kannettavaa tietokonetta. Ja joidenkin tuottajien mielestä tilanne on ajoittain naurettava, sillä kun pyritään säästämään paperia, ei se ole mahdollista tilanteessa, jossa kokousten materiaalit on printattava mikäli haluaa pysyä kokouksessa ajan tasalla. Nykyään on selvää, ettei kaikkea materiaalia ole pakko tulostaa. Kannettavan tietokoneen ollessa yksi työvälineistä oppii nopeasti mitä kannattaa tulostaa ja mitä voi jättää tulostamatta. On vaikea ajatella kuinka tuottaja voi tehdä työtään ilman kunnollisia työvälineitä. Kannettava tietokone ohjelma- ja laitteineen, kunnan puhelin, jossa on tarvittavat ominaisuudet, kuten sähköposti, ovat välineitä joita ilman oma työskentelyni on vaikea. Säästösyöt ovat omasta mielestäni ymmärrettävää joissain tapauksissa. Kuitenkin on selvää ettei tuottajan työtä olla ymmärretty täysin mikäli perustyökaluista on tingitty. Kulttuuripalveluiden tuottajat ovat tottuneet siihen, että mitään ei voi hankkia ilman byrokratiaa, johon tavallisesti menee kohtuuttoman paljon aikaa. Voidaan toki miettiä onko kannettava tietokone välttämätön työnteon kannalta. Voihan olla niin että kun tietokoneella tehtäviä töitä ei voi tehdä muualla kuin omassa työhuoneessa, on työnteon ja vapaa-ajan erottaminen toisistaan helppoa.

6.4 Menot, tulot ja budjetointi

Jokaiselle tuottajalle on annettu tietyn verran rahaa vuoden aikana käytettäväksi tuotantoihin. Jokainen tuottaja huolehtii siitä, että pysyy budjettinsa raameissa. Budjetin alittaminen saattaa näyttää siltä, että tuottaja ei tarvitsekaan ensi vuonna niin paljon kuin on edellisenä vuonna saanut, joten budjetin alittaminenkaan ei välttämättä ole suotavaa. Tuottajat saavat menobudjetin ja tulotavoitteen. Mikäli tulotavoite ei toteutunut on säästettävä menopuolelta. Tämä aiheuttaa sen, että tuottaja saattaa syksyllä pihtailla budjettinsa varoja, jotta on rahaa varalla mikäli tulotavoite ei täyty. Mikäli kuitenkin tulotavoitteeseen päästään on mahdollista, että menopuolelle jää rahaa yli, jota ei siis saa käyttää seuraavan vuonna, vaan se laitetaan kaupungin kassaan, eikä sitä korvamerkitä seuraavalle vuodelle kulttuuriin. Nykyään on niin ettei tulotavoitetta tarvitse välttämättä saavuttaa, sillä enää ei katsota budjetteja tuottajakohtaisesti, vaan koko kulttuuripalveluiden budjetti katsotaan kokonaisuudessaan.

Budjetin menot on siinä määrin helppo laskea, miten on tiedossa esimerkiksi kurssi-
en ja esiintyjien hintoja. Suurin osa kursseista ja esityksistä on hinnoiteltu valmiiksi,
joten on helppoa sopia kursseja sekä buukata esityksiä ja laatia näille tuotannoille
tarkkoja budjetteja. Budjettien ylittäminen johtuu yleensä ennalta sopimattomista asi-
oista, kuten yllättävistä painotuotteista tai vaikkapa artistien majoitukseen liittyvistä
asioista.

Budjettien laatimisessa on eroja. Osa tuottajista tekee tarkkoja laskelmia taulukko-
ohjelmien kanssa, kun taas osa tuottajista tekee lähinnä ruutupaperille pääpiirteittäin
merkintöjä. Kulttuurituottajien budjetin laskutapoja ei ole määritetty. Kaikkien ei siis
pidä tehdä budjetointia vaikkapa juuri taulukko-ohjelmaa käyttäen. Budjettien määris-
sä on eroja mikä on täysin ymmärrettävää, sillä erilaiset tuotannot voivat olla hyvinkin
eri hintaisia.

Budjettien koot aiheuttavat keskustelua. Voidaan käydä keskustelua miksi budjettien
koot ovat erilaisia, mutta on luonnollista että kulttuuripalveluiden eri yksiköt käyttävät
rahaa hyvinkin erilaisiin tarkoituksiin. Nykyään budjetit ovat läpinäkyvämpiä ja budje-
teista keskustellaan ja niistä sovitaan tuottajien kanssa. Tuottajien vaikutusmahdolli-
suudet ovat rajalliset, mutta toiveita ja perusteluja kuunnellaan aiempia vuosia
enemmän, jolloin tuottaja sai tietyn verran käyttöönsä vuoden tuotantoja varten, eikä
niistä voinut valittaa tai edes keskustella.

Kulttuurin tuotantoyksikön tuottajien budjetit ovat kuitenkin hyvinkin saman suuruisia.
Yleisesti oletetaan että kaupungeilla on paljon rahaa käytössään. Toinen yleinen ole-
tus on se, että pääkaupunkiseudun kaikilla kunnilla on jotakuinkin saman verran ra-
haa käytössään. Johtuen siitä, että Helsinki on suomen pääkaupunki on sillä suh-
teessa muihin Suomen kuntiin ja kaupunkeihin eniten rahaa käytössään kulttuuriin.
Kuitenkin Helsinki on budjetoanut kulttuurin yli kaksikymmentä kertaisen summan
Vantaaseen verrattuna. Tästä saa helposti kuvan kuinka paljon vähemmän Vantaa
on budjetoitu kulttuuriin naapurikaupunkiinsa nähden. Vantaan kulttuurituottajien bud-
jetit ovat Espoon ja Helsingin kollegoihin verrattuna pieniä. Käytännössä Espoon ja
Helsingin kaupungin tuottajat saavat kymmenkertaisen budjetin Vantaan kaupungin
tuottajiin verrattuna. Tämä on monesti yllätys myös monelle vantaalaisille poliitikoille
sekä aluetoimikunnille jotka myöntävät hankkeiden toteuttamiseen aluerahaa. Alue-

toimikunnan jäsenille on usein pienoinen järkytys kuulla kuinka vähällä tuottajien on tultava tuotannoissaan toimeen.

Budjetin ollessa pieni on ollut luonnollinen vaihtoehto, että aikuisille suunnattujen esitysten määrä on pieni. Aikuisille suunnatut esitykset on hinnoiteltu niin korkealle ettei niitä ole mahdollista järjestää kovinkaan paljon. Yhden aikuisille suunnatun esityksen hinta verrattuna lapsille suunnatun esitykseen saattaa olla kymmenenertainen. Vaikka määrä ei korvaa laatua on täysin selvää, että 500 euroa maksava lapsille suunnattu esitys on budjetin kannalta järkevämpi kuin aikuisille suunnattu usean tuhannen euron arvoinen esitys. Hintiero on niin iso että esityksen sisällöstä riippumatta aikuisten esitys on tällaisessa tapauksessa käytännössä mahdotonta ottaa ohjelmistoon. Tämä tilanne saattaa olla esiintyjien hieman vaikea käsittää. Jos vaikkapa jollain ryhmällä on kiertue jossa on esityksiä Espoossa ja Helsingissä, on vaikea käsittää miksi Vantaalla ei olla kiinnostuneita kyseisestä esityksestä. Tietämättömän on vaikea tietää ettei Vantaalla ole käytettävissä rahaa yhtä paljon kuin naapurikaupungeillaan. Juuri tämän seikan takia Vantaan tuottajien tulee valita tuotantonsa hyvin tarkkaan, sillä ensimmäisenä esityksiä buukatessa katsotaan kuinka hintavasta esityksestä on kyse. Oli esitys kuinka hyvä tahansa on mielekkäämpää tehdä useampi tuotanto kuin yksi todella kallis, vaikka se oli erittäin laadukas. Määrä on tässä tapauksessa asiakkaan kannalta parempi vaihtoehto kuin laatu. Eikä esityksen hinta ole automaattisesti yhteydessä laatuun. On mielekkäämpää tehdä useampi tuotanto kaudessa kuin vaikkapa yksi syksyllä ja yksi keväällä. Vantaan kaupungin kulttuuritarjonnassa olennaista on se, että tapahtumia on tarpeeksi usein. Tuottajan näkökulmasta useampi tuotanto työllistää enemmän, mutta niin kauan kun tarkoitus on palvella vantaalaisia on tapahtumien ja tuotantojen määrän välillä suora yhteys palvelun tasoon.

Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituottajien haasteena on myös se, että tuotantojen kustannusten noustessa tuottajille tuotantoihin vuosittain budjetoitu rahamäärä ei ole noussut samassa suhteessa tuotantokustannusten mukana. Samansuuruisella budjetilla kuin ennen olisi tultava toimeen nyt kun esitykset ja yleinen hintataso on noussut. Tuottajien palkkojen noustessa yleisen indeksitason myötä myös Vantaan tilakeskus on nostanut tilojensa vuokria. Tilakeskus on Vantaan kaupungin toimiala joka vuokraa Vantaan omia tiloja muille toimialoille. Tä-

mä tarkoittaa sitä, että tilakeskuksen korottaessa vuokria on budjeteista varattava suurempi osuus vuokriin, joka on pois varsinaisesta kulttuurin tuottamisesta. Yhtälö on sinänsä outo sillä kulttuurituottajien budjettien määrä ei ole noussut samalle tasolle kuin vaikkapa juuri tilakeskuksen nostamat tilojen vuokrat.

6.5 Sponsorointi ja yhteistyökumppanit

On mahdollista tehdä sopimuksia yhteistyökumppaneiden kanssa, mutta sponsorirahojen hankintaa ei juurikaan harrasteta. Sponsorien hankinnassa rahan hankkimisen ongelma on siinä että tulojen ja menojen pitää kohdata. Näin ollen käytännössä sponsorien tuomat mahdolliset rahat on vaikea sisällyttää budjettiin. Sponsorien kanssa on teoriassa mahdollista tehdä sopimus, jossa sponsori maksaa vaikkapa jonkin laskun, jolla hyvittää sen että on saanut näkyvyyttä. Kuitenkin tämä on harvinaista eikä sitä tapahdu juurikaan.

Pesämunan kasvattaminen jotain tulevaisuudessa tapahtuvaa suurempaa tuotantoa varten ei ole mahdollista. On mahdollista ajatuksen tasolla kerätä eri lähteistä lahjoituksia, mutta byrokratian vuoksi se on kovin hankalaa. Vantaan kaupungin kulttuuripalveluilla olisi potentiaalia olla hyvä yhteistyökumppani joillekin yrityksille. Yhteistyösopimuksista on neuvoteltu, joten tulevaisuudessa on hyvinkin mahdollista, että Vantaan kaupungin kulttuuripalveluita sponsoroit tahot, jotka sopivat Vantaan yhteistyökumppaneiksi.

Kunnallispolitiikkaan on rantautunut viime aikoina markkinatietoisempi suhtautuminen hankkeisiin. Liiketaloudellisten kykyjen riittävyys on noussut kulttuurialalla toimivien viranhaltijoiden koulutuksen yhdeksi vaatimukseksi. (Kukkasmäki 2004, 83). Vantaalla kulttuurituottajien markkinatietoisuus ei omien havaintojeni mukaan ole ensimmäinen kriteeri kulttuuria tuottaessa. Vantaan kulttuuripalvelujen toimintaohjeiden keskiössä on kuntalainen, jolla on oikeus kulttuuriin. Vantaalla kulttuuripalveluiden tehtävänä on varmistaa, että kaupunkilaisten taiteelliset ja kulttuurilliset ja itsensä toteuttamisen tarpeet toteutuvat. (LIITE 6)

6.6 Kunnallisen kulttuurituottajan palkkauksesta

Kunnallisessa lainsäädännössä ei ole kulttuurituottajaa määritelty, joten toisin kuin kulttuurisihteerien kohdalla kulttuurituottajan palkkojakaan ei ole määritelty. Tästä johtuen palkat eivät mene välttämättä taulukon mukaan, vaan ovat sopimuskysymyksiä. Kuntien palkat menevät palkkaluokittain, mutta kulttuurituottajan palkkaluokkaa ei ole määritelty. (työsopimus?)

Kaupungit joilla on enemmän rahaa maksavat kulttuurituottajille suuremman palkkaluokan mukaan kuin köyhemmät kunnat. Vertailuna voidaan mainita että Espoo maksaa kulttuurituottajilleen paljon enemmän kuukausipalkkaa kuin vaikkapa Vantaa. Tämä saattaa luoda eriarvoisuuden tunnetta, kun kyseessä on samanlainen työ vierakkaisissa kaupungeissa. Vantaan kaupungin johtajien palkkataso on sekin alhaisempi naapurikaupunkien kollegoihin verrattuna, joten tuottajien palkkojen nostaminen on mahdotonta, ilman että koko kulttuurisektorin palkkoja nostettaisiin. Tästä voidaankin päätellä, että Vantaan palkkataso on suhteessa vaikkapa juuri Espooseen yleisesti ottaen alempi. Esimiehillä on luonnollisestikin oltava isompi palkka kuin heidän alaisillaan. Mikäli siis kulttuurituottajien palkkoja nostettaisiin olisi nostettava heidän esimiesten palkkaa, jolloin taas heidän esimiesten palkkaa olisi nostettava ja niin edelleen. Tämä johtaisi siihen että kaikkien palkkoja olisi nostettava, joka taas on hyvin kallis operaatio ja täten mahdottomalta tuntuva ajatus. Selkeä perustelu Vantaan kulttuurituottajien alhaiselle palkkatasolle pääkaupunkiseudun muihin isoihin kaupunkeihin verrattuna on se, että Vantaa on köyhä kaupunki eikä sillä ole palkkojen nostamiseen varaa.

Vaikka Vantaan palkkataso on Espooseen ja Helsinkiin verrattuna alhaisempi, ei Vantaalle ole vaikea löytää kulttuuripuolen työntekijöitä. Kulttuurin työpaikkoja on vähän ja avoimia paikkoja tulee harvoin tarjolle. Kulttuuripuolen työpaikkoja täytetään juuri tämän takia helposti. Myös vaatimustaso työntekijän suhteen on avoimempi kuin vaikkapa sosiaali- ja terveydenhuollon paikkojen puolella. Kulttuurituottajan paikalle kelpuutetaan muitakin kuin kulttuurituottaja (AMK) koulutuksen saaneita. Kulttuuripalveluiden kulttuurintuotantoyksikön työntekijöistä yksikään ei ole kulttuurituottaja

(AMK). Lastenkulttuurin puolella on ammattikorkeakoulussa kulttuurituottajan koulutuksen työn ohella käyneitä. Vantaan kulttuuripalveluiden työntekijöistä ei yksikään tuottaja ole saanut kulttuurituottaja (AMK) koulutusta ennen Vantaalle töihin tuloaan.

6.7 Muita tuottamiseen vaikuttavia asioita

Suurin osa kulttuuripalveluiden kulttuurin tuottamisesta tapahtuu tiloissa, joita hallinnoi jokin muu taho kuin kulttuuripalvelut. Kulttuuripalveluilla on konserttitalo Martinus ja Myyrmäkitalo, jonka lisäksi on museoiden tilat sekä lasten taidetalo; Pessi ja Tooteemi. Aikaisemmin kulttuuripalvelut hallinnoivat tiloja myös Lumon monitoimitalossa, mutta ei enää. Tämä tarkoittaa sitä että kaikki tapahtumat, jotka tuotetaan muissa kuin omissa tiloissa tulee varata tilasta, jossa tapahtuma halutaan pitää. Tämä tarkoittaa sitä, että jos esimerkiksi Lumosta varataan tila, on varaus mahdollista tehdä, mutta lopullisen päätöksen tekee Lumon tiloja hallinnoiva taho, eli kirjasto. Käytännössä valmiin varauksen peruminen on mahdollista, mutta harvinaista. Joka kaupungista löytyy upeita tiloja tekemiseen. Suomessa on esimerkiksi enemmän museoita suhteessa väkilukuun kuin missään muussa maassa sekä kattava kirjastoverkko. (Järvi, Laitio 2010, 8)

Omissa tiloissa, vaikkapa Martinuksessa tapahtuvat tuotannot ovat siinä mielessä helpompia, että yhdellä tuottajalla on työhuone Martinuksessa ja hän toimii Martinuksen ohjelmavastaavana. Vaikka kaupungin omien tilojen käytöstä ei tarvitse maksaa vuokraa, on kulttuuripalveluiden tilojen varaaminen ja käyttäminen ajoittain mielekkäämpää johtuen juuri siitä, että kulttuuripalveluiden tilat ovat kulttuuripalveluiden työntekijöille monesti tutumpia ja niistä on enemmän kokemusta kuin jostain harvemmin käytetystä tilasta. Tämä ei tarkoita sitä että, kulttuuripalveluiden tuottajat käyttäisivät vain pakon edessä muita kuin kulttuuripalveluiden hallinnoimia tiloja, mutta on luonnollista että mikäli maantieteellisesti ja kapasiteetin puolesta paikka on sopeva, käytetään sitä ensisijaisesti ja vasta sitten muiden hallinnoimia tiloja. Tärkeintä on käyttää Vantaan kaupungin omia tiloja, kuten kirjastoja ja nuorisotaloja, sillä niistä ei tule varsinaisia käyttökustannuksia. Ulkopuolisten tiloja on käytössä harvemmin, sillä tilavuokrat nakertavat ison osan tuotannon budjetista mikäli se joudutaan järjestämään jossain muussa kuin Vantaan kaupungin omissa tiloissa.

Tilojen varaamisen suhteen on välillä ongelmia, kun kaikki eivät tiedä mitkä tilat kuuluvat kenellekin. Hyvänä esimerkkinä on Korson monitoimitalo Lumo. Lumossa toimii kirjasto, ravintola, yhteispalvelupiste ja lukio. Lumon salia hallinnoi kirjasto, joka ei ole kaikkien lukion työntekijöiden tiedossa, ja yleinen luulo on se, että lukion ollessa Lumon suurin toimija myös suurin osa Lumon tiloista on lukion hallinnoimia. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että Lumon lukion varatessa tiloja on lukion työntekijät siinä uskossa, että tilojen varaaminen ensisijaisesti lukion käyttöön. Tämä aiheuttaa ajoittain sitä, että lukion tapahtumia buukataan Lumon saliin kuukautta ennen lukion tapahtumaa olettaen että lukion tapahtumat menevät muiden edelle, Tämä saattaa johtua siitä, että Lumon lukio hallinnoi suurinta osaa Lumon monitoimitalon tiloista nelimäärässä mitattuna. Syy tähän olettamukseen että Lumon lukio hallinnoi muitakin tiloja kuin lukion tiloja johtuu siitä että Lumon monitoimitalon valmistuessa Lukion rehtori halusi lukion hallinnoivan kaikkia tiloja. Lumo ei kuulunut millekään toimialueelle aluksi. Asioiden selkeyttämiseksi Lumo kuului parin vuoden ajan kulttuuripalvelulle. Tämän jälkeen liikuntapalvelut, nuorisopalvelut ja kulttuuripalvelut siirtyivät vapaa-ajan ja asukaspalveluiden toimialueeseen. Tällöin Lumo siirtyi kirjastopalveluiden hallinnon alaiseksi. Ongelmana tässä tilanteessa on se että Lumossa on toimintaa aamusta iltaan toisin kuin lukiossa tai kirjastossa. yllä olevassa paljon toistoa

Monitoimitalojen toimintaa voi olla vaikea ymmärtää kirjaston näkökulmasta. Vuonna 1997 Lumon toiminta siirretty kulttuuripalveluilta kirjastopalveluille, joten kulttuuripalvelut ei vastaa Lumon toiminnasta virallisesti. Kulttuuripalvelut hoitaa Lumon näyttelytilojen toimintaa. Toive on se että Lumosta tulee ajan saatossa yksi pääkaupunkiseudun kulttuuritaloista, kuten Helsingin Stoa, Malmitalo tai Kanneltalo. Tähän on tietysti pitkä matka, mutta asiaa auttaa se että Lumo tulkitaan kulttuurin toimijoiden keskuudessa kulttuuritaloksi muiden pääkaupunkiseudun kulttuuri- ja monitoimitalojen kanssa. Kulttuuripalveluiden tuottaja toimii Lumossa tällä hetkellä kuin ohjelματοiminnan johtaja, vaikkakin hänellä ei ole valtuuksia tehtävään eikä pitkän aikavälin linjauksia ole mahdollista tehdä. Kuitenkin Lumo on ollut ennen kirjastopalveluiden hallinnointia kulttuuripalveluiden hallinnoinnissa ja tällöin homma toimi hyvin.

6.8 Tulevaisuutta ei voi kuin ennustaa

Mielenkiintoinen keskustelu syntyy, kun ajatellaan mitä tapahtuisi mikäli pääkaupunkiseudun kunnat yhdistyisivät. Tällöin palkkojen taso pitäisi tasata, joka tarkoittaisi että nykyisen Vantaan työntekijöiden palkkataso saattaisi nousta, sillä tuskin vaikkapa helsinkiläiset tai espoolaiset suostuisivat laskemaan palkkaansa vantaalaisten tasolle. Tämä puolestaan tarkoittaisi mahdollisesti kuntalaisille kunnallisveron nousua. Tällä hetkellä pääkaupunkiseudun kuntien yhdistyminen on vain puheen ja spekulaaation tasolla joten aiheesta spekulointi on pelkkää hypoteesia. Vantaan kunnallisveroprosentti on Helsinkiä ja Espoota korkeampi.

(<http://fi.wikipedia.org/wiki/Helsinki>,<http://fi.wikipedia.org/wiki/Espoo>,
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vantaa>)

”Kulttuurista vastaavana ministerinä näen valtion ensisijaisena tehtävänä kulttuurin pysyvien, ennakoitavien rakenteiden ja rahoituksen turvaamisen,” kirjoitti RKP:läinen kulttuuriministeri Stefan Wallin Helsingin Sanomissa elokuussa 2009 (Järvi, Laitio 2010, 23). Tällainen lausunto antaa sellaisen kuvan ettei kulttuurin rakenteita ole edes oikeus kyseenalaistaa. Uuden kulttuuriministeri Paavo Arhinmäen näkökanta on paljon tuoreempi ja monella tapaa radikaalimpi. Ensi vuoden kulttuuribudjetissa leikataan teattereiden, museoiden ja orkestereiden valtionosuuksia. Kulttuuriministeri Paavo Arhinmäen mukaan vauriot ovat pienimmät, kun otetaan niiltä, joiden valtionosuudet ovat viime vuosina kasvaneet eniten. Valtionosuuksia leikataan, mutta muuten kulttuurin rahoitus pidetään suurimpien säästöjen ja leikkausten ulkopuolella. Teatteri, museot ja orkesterit valikoituvat maksumiehiksi sillä perusteella, että valtionosuuksia saavat laitokset ovat saaneet viime vuosina lähes 80 prosentin korotuksen valtionosuuksiinsa. Arhinmäki sanoo että jostain piti leikata, joten tässä päästiin kaikista pienimmillä vaurioilla. Kulttuuriministeri Arhinmäki selventää vielä, että budjetoi-tuihin valtionosuuksiin tulee leikkausten jälkeen indeksikorjaus päälle. Näin toteutettavat leikkaukset ovat rahamäärältään pienemmät kuin mitä ne budjetissa näyttävät olevan.

Ensi vuonna kulttuuriministeriössä aiotaan käydä läpi entistä tarkemmin, kuinka valtion veikkausvoittovaroista myönnettävät rahat jakautuvat kulttuurialalla.

Kulttuuriministeriössä on tarkoitus käydä läpi budjetti huolella niin, että vuoden 2013 budjetissa näkyy jo enemmän uusia painotuksia, Arhinmäki sanoo. (Ville Vedenpää <http://yle.fi/uutiset> julkaistu 4.10.2011)

6.9 Yhteenveto

Johtuen Vantaan kaupungin kulttuuripalveluiden viime vuosina muuttuneesta rakenteesta on koko kulttuuripalveluiden tulosalue jonkinlaisessa jatkuvassa muutostilassa. Käytännössä kulttuuripalveluiden työntekijät tekevät töitä samalla, kun ovat mukana kulttuuripalveluiden rakennemuutoksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Tuottajien toimenkuva muuttuu sitä mukaa, kun yhteistyö lastenkulttuuriyksikön ja kulttuurin tuotantoyksikön välillä kasvaa. Mitään radikaaleja muutoksia jokapäiväiseen työskentelyyn on tuskin tiedossa. Kuitenkin uutta ja innovatiivisempaa ajattelutapaa pyritään iskostamaan jokaisen työskentelyyn. Vanhojen kaavojen kyseenalaistamista sekä ajoittaista pysähtymistä miettimään tuottajan työn vaikutuksia ja mahdollisuuksia. On ollut ihailtavaa seurata kuinka tuottajilla on ollut intoa kiireisen työnsä lomassa olla täysipainoisesti mukana tuottajan toimenkuvan kartoituksessa.

Työskentely Vantaan tuottajien kanssa on ollut antoisaa ja avartavaa. Opinnäytetyö on toteutettu Vantaan tuottajien kanssa hyvässä yhteistyössä. Olen saanut kaiken tarvitsemani avun ja informaation tehdäkseeni tätä työtä. Kuva tuottajista avoimina ja työhönsä intohimoisesti suhtautuvina ihmisinä on vahvistunut opinnäytetyötä tehdessä. Tuottajien kanssa vietetty aika on vahvistanut sitä ajatusta, että Vantaan kulttuuripalveluiden työntekijät viihtyvät työssään.

Tämän opinnäytetyö käsittelee Vantaan kulttuuripalvelujen tuottajien työnkuvaa. Työnkuvan kartoituksen ohessa opinnäytetyön tekeminen on lisännyt omaa tietoani kunnallisen kulttuurituottajan työstä ja haasteista. Pääasiallinen tarkoitus on opinnäytetyöllä on kartoittaa Vantaan kulttuurituottajien työnkuvaa ja antaa parannusehdotuksia. Tehdessäni opinnäytetyötä opin paljon kunnallisesta organisaatiosta, kulttuurista ja kulttuurituottajana olemisesta. Vaikka valmistunkin koulusta kulttuurituottajaksi, en ole koskaan valmis kulttuurituottajana. Opinnäytetyö antoi hyvän tilaisuuden

lisätä tietoa kulttuurituottajan työstä, mutta samalla totesin oppimisen olevan elämänmittainen prosessi.

LÄHTEET

Kukkasmäki, Timo 2004. Kulttuuritoiminnan käsikirja. Kuopio: UNIpress

Järvi, Antti & Laitio, Tommi 2010 Saa koskea : 10 konstia väkevämpään kulttuuriin.
Helsinki : Tammi

Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituotantopäällikkö Anders Lindholmin-Ahlefeldt

Vantaan kulttuuripalveluiden kulttuurin tuotantoyksikön kulttuurituottajat Annikki Alku, Kimmo Tammivaara, Arja Keränen

Vantaan kulttuuripalveluiden lastenkulttuuriyksikön lastenkulttuurin päällikkö Reeli Karimäki sekä lastenkulttuuriyksikön tuottajat

http://yle.fi/uutiset/kulttuuri/2011/10/valtio_vie_rahaa_teattereilta_museoilta_ja_orkestereilta_2923012.html

http://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/75021_Toimintaohjelma_2012-16_2012.pdf

http://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/74456_Vantaa_toimialat_org.kaavio.pdf

http://www.hel.fi/wps/wcm/connect/37267f004a179a5ebf5fff3d8d1d4668/Organisaatiokaavio2010_Su.pdf?MOD=AJPERES&lmod=1248463267

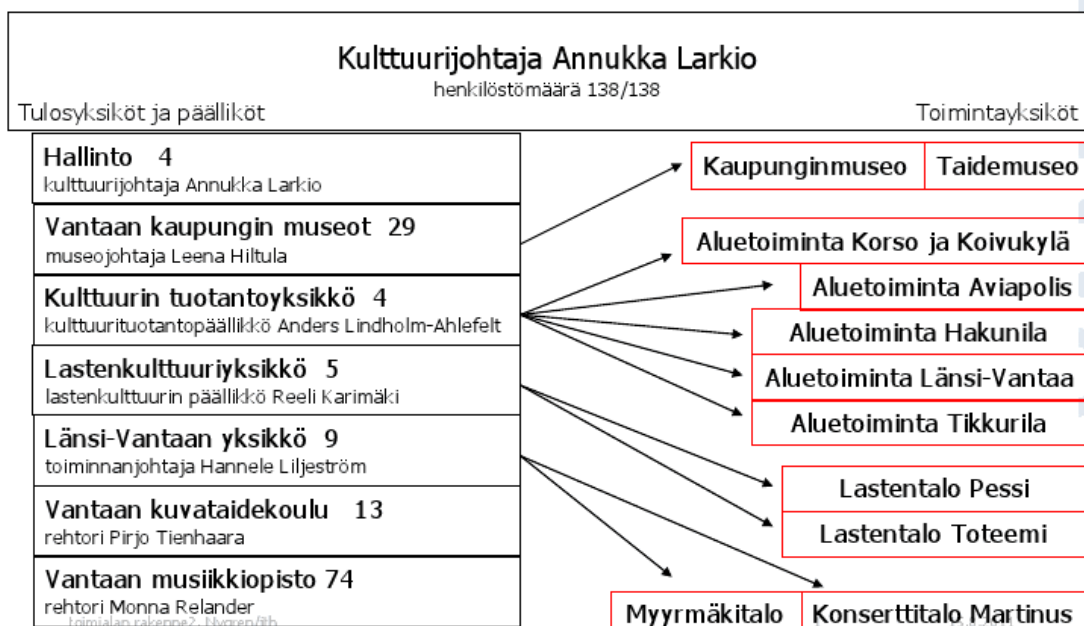
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Helsinki>

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Espoo>

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vantaa>

LIITE 3

Kulttuuripalveluiden tulosalue

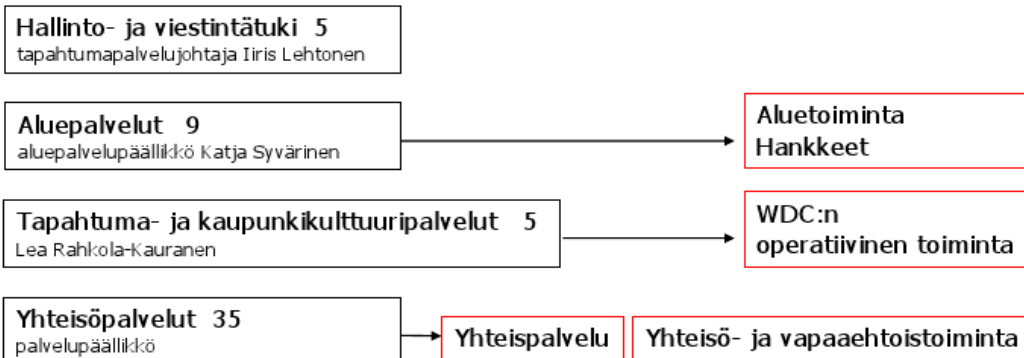
LIITE 4

Alue- ja tapahtumapalveluiden tulosalue

Tapahtumapalvelujohtaja Iris Lehtonen
henkilöstömäärä 54/53

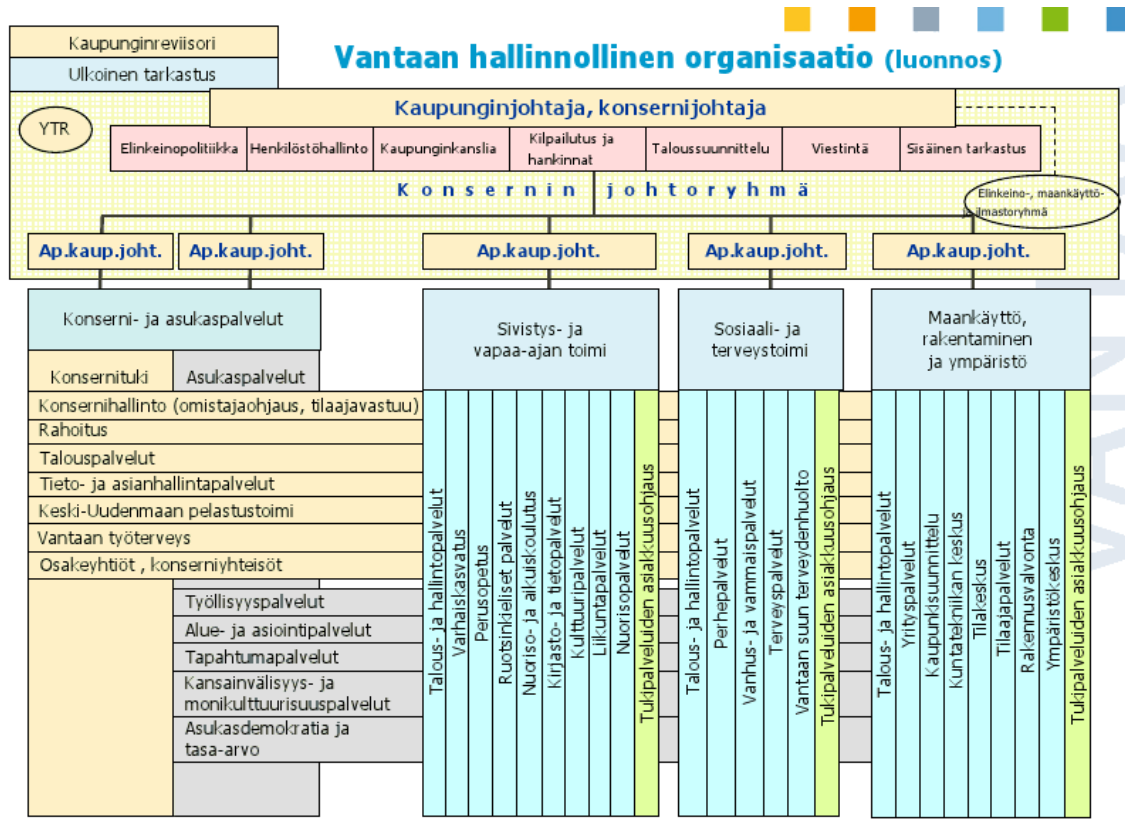
Tulosyksiköt ja päälliköt

Toimintayksiköt

VANAJAA

LIITE 5

Kulttuuripalvelujen toimintaohjelma vuodelle 2012

Kulttuuri on kaikkialla! /Taide on kaikkialla! / Musiikki on kaikkialla! / Historia on kaikkialla!

AL/ AL-A

Tämän kulttuuripalveluiden toimintaohjelman keskiössä on kuntalainen, jolla on oikeus kulttuuriin. Kulttuuri ja taide antaa elämyksiä ja iloa elämään. Se on itsensä toteuttamista ja yhdessä olemista. Vantaan kaupungin organisaatiossa kulttuuripalveluiden tulosalue vastaa siitä, että kaupunkilaisten taiteelliset, kulttuuriset sekä itsensä toteuttamisen tarpeet toteutuvat. Kulttuuripalveluiden toiminnassa huomioidaan taide- ja kulttuuripalveluiden merkitys myös yhteiskunnallisena ja taloudellisena voimatekijänä ja sen mahdollisuudet toimia laajemminkin modernin yhteiskunnallisen kehityksen moottorina.

Kansainvälistyvässä maailmassa yhteisöt monikulttuuristuvat. Tämän seurauksena asioiden hoitamisessa tarvitaan yhä laajempaa kulttuurituntemusta ja -osaamista. Vantaan vetovoimaisuutta ja myönteistä julkisuuskuvaa edistetään laadukkaalla ja korkeatasoisella vantaalaisella kulttuuritarjonnalla, joka on merkittävä osa kaupungin elinvoimaisuuden ja kilpailukyvyn parantamista.

Kulttuuripalvelut huolehtii kaupungissa harjoitettavan kulttuuri- ja museotoiminnan sekä taiteen perusopetuksen edistämisestä, tukemisesta ja järjestämisestä. Tehtävää toteutetaan yhteistyössä vantaalaisten kulttuurilaitosten ja -yhteisöjen kanssa. Kulttuuripalvelut toimii sekä ammattitaiteen että harrastustoiminnan hyväksi. Erilaiset yhteistyöhankkeet lisäävät palvelutarjonnan kirjoa. Kulttuuri- palveluiden oman käyttötalouden lisäksi projekti- ja kohdeavustukset mahdollistavat palvelutuotannon rahoitusta.

Alkanut toimintakausi asettaa kulttuuripalveluille toiminnallisia ja taloudellisia haasteita. Toiminnan suunnittelun keskiössä olevan strategiatyön myötä haetaan uusia toiminnan painopistealueita, uudistuneita toimintatapoja ja - menetelmiä, uusia yleisöjä ja kohderyhmiä. Kulttuuripalveluilla on jo pitkät perinteet seniori- ja sosiokulttuurisessa työkentässä. Nyt tarkoituksena on avata latua myös ns. normikuntalaisille, lapsille, nuorille ja aikuisille ja tietysti myös edelleenkin erityisryhmille.

Vuoden 2011 alkupuoliskolla aloitettiin joukko kansainvälisiä hankkeita yhteistyössä ystävyyskaupunkiemme Puolan Slupskin ja Kiinan Jinanin kanssa. Selvitämme mahdollisuuden toimia kulttuurivaihdossa ystävyyskaupunkimme Frankfurt am Oderin kaupungin kulttuuripalveluiden ja taide- toimijoiden kanssa. Englanninkielistä tuotantoa sekä tiedottamista englanniksi lisätään. Uuden- maan taidetoimikunnan rahoituksella järjestettävät monikulttuuriset tanssityöpajat helpottavat kotoutumista kaikilla palvelualueilla. Tavoitteena on tehdä Vantaasta myös toiminnallisesti kansainvälinen kaupunki. Omat vähemmistökuulttuurimme kulttuuri- ja taidetarjonta huomioidaan monipuolisesti ruotsinkielisessä sekä romanikulttuurituotannossa.

Vantaalaista kulttuuritoimintaa linjaa myös pääkaupunkiseudun yhteinen visio: "Pääkaupunkiseutu on kehittyvä tieteen, taiteen, luovuuden ja oppimiskyvyn sekä hyvien palvelujen voimaan perustuva maailmanluokan liiketoiminta - ja innovaatiokeskus, jonka menestys koituu asukkaiden hyvinvoinnin ja koko Suomen hyväksi. Metropolialuetta kehitetään yhtenäisesti toimivana alueena, jossa on luonnonläheinen ympäristö ja hyvä asua, oppia, työskennellä sekä yrittää." Pääkaupunkiseudun taide- ja kulttuuritoimijoiden yhteistyö korostuu, mikä näkyy palvelutarjonnan monipuolistumisena ja kulttuuritarjonnan määrällisenä lisäyksenä.

Vuosi 2012 on World Design Capital teemavuosi, jossa Vantaa on vahvasti mukana neljän muun jäsenkaupungin kanssa. Hankehaussa Vantaan kulttuuripalveluiden eri tulosityksiköistä lähetettiin alun toistakymmentä hankehakemusta säätiön käsiteltäväksi. Kaksi suurinta hanketta ovat laajoja yhteistyöhankkeita, joista toisessa, Muotoilija Aarrearkussa, tuotetaan muotoilun oppimateriaali esiopetusikäisille yhteistyössä kaikkien jäsenkaupunkien kanssa. Toista suurta hanketta on toteuttamassa lastenkulttuuri, kuvataidekoulu, aikuisopiston kuvataide- ja käsityötaidekasvatysyksikkö sekä kulttuurinen seniorityö. Hankkeen tarkoituksena on tehdä kansallisesti ja kansainvälisesti näkyväksi suomalaista taidekasvatusta, taiteen harrastamista ja taiteen perusopetusjärjestelmää elämänkaaren aikana.

Johtamiseen kiinnitetään erityistä huomiota ja kulttuuripalveluiden tulosityksiköille luodaan yhtenäinen johtamisjärjestelmä. Johtoryhmyöskentelyä sekä johdon koulutusta lisätään. Henkilökunnan tulos- ja kehityskeskusteluihin panostetaan ja haetaan tuotettavalle palvelulle sopivia mittareita toiminnassa onnistumisen arvioimiseksi.

Vantaan kaupungin kulttuuripalvelut huolehtii kaupungissa harjoitettavan kulttuuritoiminnan ja taiteen perusopetuksen edistämisestä, tukemisesta ja järjestämisestä yhteistyössä taiteilijoiden, kulttuurilaitosten ja -yhteisöjen kanssa alueellista, seudullista ja kansainvälistä yhteistyötä korostaen sekä kuntalaiset osallistaen.

Kulttuuripalvelut koostuvat hallinnon lisäksi Lastenkulttuurin yksiköistä, Länsi-Vantaan kulttuuritiloista, Kulttuurintuotannon yksiköstä, Vantaan kaupungin museosta ja Vantaan Taidemuseosta, Vantaan kuvataidekoulusta, sekä Vantaan musiikkiopistosta.

Lastenkulttuurin tulosityksikön tehtävänä on huolehtia lastenkulttuuripalvelujen järjestämisestä ja toiminnan kehittämisestä sekä lastenkulttuurifestivaaleista, lastenelokuvatoiminnasta, lastenkulttuurin tiedottamisesta ja Taikalampputoiminnasta. (Vantaan kulttuuripalvelut on Opetusministeriön perustaman ja tukeman valtakunnallisen lastenkulttuurikeskusten Taikalamppuverkoston jäsen.) Lastenkulttuuripalveluita tarjotaan kulttuuripalvelujen omissa tiloissa Lasten taidetalo Pessissä Tikkurilassa ja Toteemissa Myyrmäessä.

Kulttuuripalveluja esim. kulttuuritapahtumien muodossa tarjotaan **Länsi-Vantaan kulttuuritilojen** ja **Kulttuurintuotantoyksikön** toimesta mm. Konserttitalo Martinuksessa Martinlaaksossa, Moni- toimikeskus Lumossa Korsossa, Lasten ja nuorten kulttuurikeskus Vernissassa Tikkurilassa sekä päiväkodeissa, kouluissa, nuorisotiloissa ja kirjastoissa.

Vantaan kaupungin museoihin kuuluvat **Vantaan kaupungin museo** Tikkurilassa ja **Vantaan taidemuseo** Myyrmäessä. Vantaan kaupungin museoiden tehtävänä on kerätä, säilyttää, hoitaa, tutkia ja pitää esillä aineellista ja visuaalista kulttuuriperintöä. Museoiden tiedot ovat kotimaisen ja kansainvälisen yleisön ja asiantuntijoiden käytettävissä. Museot toimivat kulttuuriperinnön ja kuvataiteen asiantuntijoina Vantaalla.

Lisäksi kaupungin museo dokumentoi, tutkii ja vaalii vantaalaista rakennushistoriaa ja kulttuurimaisemia. Kaupungin museo vahvistaa kaupunkilaisten kulttuurihistorian tuntemusta ja vantaalaista identiteettiä.

Taidemuseo järjestää laadukkaita kotimaisen ja kansainvälisen nykytaiteen näyttelyitä. Kokoelmia kartutetaan kotimaisella nykytaiteella. Kokoelmiin kuuluu yhteensä noin 9000 teosta. Näkyvä osa kokoelmista on sijoitettu Vantaan kaupungin kohteisiin.

Vantaan kuvataidekoulu antaa taiteen perusopetusta useassa eri opetuspisteessä 5-20 -vuotiaille lapsille ja nuorille visuaalisissa taiteissa, joita ovat mm. piirustus ja maalaus, keramiikkataide, tekstiilitaide, digitaalinen kuvankäsittely, sarjakuva, elokuva, valokuvaus ja arkkitehtuuri. Oppilaitoksessa on n. 800 oppilasta. Opettajat ovat kuvataideopettajia tai visuaalisen alan ammattilaisia joilla on pedagoginen koulutus. Toiminta perustuu opetushallituksen antamaan, lakisääteiseen taiteen perusopetuksen opetussuunnitelmaan (laaja oppimäärä). Lisäksi Kuvataidekoulu järjestää avoimia lyhytkursseja kuvataiteissa lapsille ja perheille.

Vantaan musiikkiopisto toimii yhtenä Vantaan kaupungin kulttuurin toimintasuunnitelmaa toteuttavana tulosityksikkönä. Musiikkiopisto tarjoaa oppilailleen hyvän kasvualustan musiikin harrastajana ja ihmisenä kehittymiseen musiikillisten elämysten kautta. Laadukkaan opetuksen takana on ammattitaitoinen henkilökunta ja laaja-alainen opetustarjonta. Musiikkiopisto antaa taiteen perus- opetuslain musiikin laajan oppimäärän mukaista koulutusta lapsille ja nuorille. Taiteen perusopetuksen ohella opisto tekee yhteistyötä kunnallisten ja yksityisten toimijoiden sekä kolmannen sektorin kanssa tuottaen konserteja ja muita musiikkiesityksiä eri puolilla kaupunkia.

Vantaan kaupungin kulttuuritoimintasuunnitelman kantavat teemat

"Luovuus, rohkeus ja rakkaus työhön ohjaavat ja takaavat laadun sekä näkemyksen taiteesta ja kulttuurista itseisarvona!"

Tämä toimintasuunnitelmavedos käsittää Kulttuuripalvelujen johtoryhmäseminaarissa 30.8.2011 nousseet kuusi keskeistä strategista toimenpidettä kulttuuripalvelujen toiminnan ja palvelun kehittämiseksi. Vantaan kaupungin kulttuuritoimintaohjelman pohjana on Suomen hallituksen 22.6.2011 päiväämä Suomen koulutus- ja kulttuuripolitiikkaa määrittävä ohjelma:

"Suomen koulutus- ja kulttuuripolitiikan tarkoituksena on taata kaikille, syntyperän, taustan ja varallisuuden rajoittamatta, yhtäläiset mahdollisuudet ja oikeudet sivistykseen, laadukkaaseen maksuttomaan koulutukseen sekä täysivaltaisen kansalaisuuden edellytykset. Kaikessa koulutuksessa, tieteessä, kulttuurissa, liikunnassa ja nuorisotyössä on toteutettava yhden- vertaisuusperiaatetta. Palveluiden on oltava tasa-arvoisesti ja tasalaatuisesti kaikkien saatavilla."

"Hallitus lähtee siitä, että kulttuurilla on keskeinen asema yhteiskuntaa rakennettaessa. Taide ja kulttuuri ovat ihmisenä olemisen välttämättömiä perusasioita, joiden uutta luova vaikutus säteilee elämän kaikille alueille. Hallitus kehittää kulttuurisen moninaisuuden tunnistavaa kulttuuripolitiikkaa, jossa kulttuuri on kaikkien kansalaisten tavoitettavissa ja erityistoimilla parannetaan osallisuutta kulttuuriin nyt ulkopuolelle jäävissä ryhmissä."

"Kaikkien lasten oikeutta taiteeseen ja kulttuuriin tuetaan vahvistamalla lastenkulttuurin asemaa ja toimintaedellytyksiä. Taiteen perusopetuksen maanlaajuista tavoitettavuutta edistetään."

1. Kansainvälisyys

Strategiset partnerit/yritysyhteistyö sekä kulttuuripalvelujen kansainväliset verkostot

Tähtiajatuksena on paikallisidentiteetin vahvistaminen kaupunginosa-alueittain. Avainsanoina ovat lähituotettu kulttuuri ja monenkirjava Vantaa. Menetelminä ovat keskittyminen houkuttavuuteen ei houkuttelemiseen, osallistamisen kirkastaminen ja sitä kautta "nukkuvan karhun kanssa leikkiminen", viestinnän ammattitaitoisuus ja yhtenäistäminen, vetävät kulttuurin sisällöt, asenteet kulttuurimyönteisiksi, kulttuurin kokemisen mahdollistaminen liikuntatiloissa, ostoskeskuksissa, kaduilla ja kujilla, unohtamatta korkealuokkaisia kulttuuritaloja ja tinkimättä laadusta!

lhanteenamme on toimia aktiivisesti Vantaan kolmentoista ystävyyskaupungin kanssa. Etsitään ystävyyskaupungeista kulttuurin toimijoita, luodaan kontaktit ja aloitetaan molempia osapuolia innostava yhteistyö sekä kulttuurivaihto.

Vantaan ystävyyskaupungit ovat (yhteistyö aloitettu **boldattujen** kaupunkien kanssa): Askim, Norja; **Frankfurt (Oder)**, **Saksa**; **Huddinge**, **Ruotsi**; **Jinan**, **Kiina**; Kinešma, Venäjä; **Lyngby-Taarbæk**, **Tanska**; **Matte Yehuda**, **Israel**; Mladá Boleslav, Tšekki; Nuuk, Grönlanti; Rastattin piirikunta, Saksa; Salgótarján, Unkari; Seyðisfjörður, Islanti; **6áupsk**, **Puola**.

Kotikansainvälisyys

Tavoitteena on osallistaa vantaalaiset monikulttuuriset toimijat toiminnan ideoimiseen ja sitä kautta toiminnan kansainvälistämiseen. Menetelmänä on toteuttaa kulttuuripalvelujen houkutteleva, yhteisöllinen ja osallistava ideointitilaisuus tai tapahtuma, johon kutsutaan monikulttuuriset toimijat. Tapaamisen seurauksena suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä Vantaan kansainvälinen kulttuurifestivaali. Muutamassa vuodessa kansainvälinen kulttuurifestivaali on brändäytyneetä valtakunnallisesti merkittäväksi kulttuuritapahtumaksi.

2. Kaupunginosaidentiteetin vahvistaminen

Yksi Vantaan kaupungin kulttuuritoimintasuunnitelman painopisteistä on ajatus lähituotetusta kulttuurista, jota ei tarjoilla "ylhäältä alaspäin", vaan joka on elävää, muuntuvaa ja ennen kaikkea yhdessä tuotettua paikalliskulttuuria.

Vantaan kaupunginosat ovat imagoiltaan, toiminnaltaan ja väestöltään erilaisia. Luodesamme pitkäaikaisia ja strategisia linjauksia, joilla haluamme tukea kaupunginosien paikallisidentiteettejä, tarvitsemme paikallista tietoa siitä, miten eri puolilla Vantaata asuvat kuntalaiset kokevat asuinympäristönsä ja paikalliskulttuurinsa. Perustetaan tutkimushanke, jolla pyritään saavuttamaan sitä hiljaista tietoa, jota vantaalaisilla on oman asuinalueensa historiasta, kulttuurista ja identiteetistä. Tiedon ja tietotaidon kerääminen tulee olemaan dynaaminen prosessi, jossa saatua tietoa hyödynnetään paikallisidentiteettejä vahvistavassa toiminnassa. Kaupunginosien asukkaat ja yhteistyötahot otetaan aidosti mukaan toimintaan suunnitteluvaiheesta lähtien. Avoimuudella ja yhteistyöllä päästään tavoitteeseen, jossa lähituotettu kulttuuri kukoistaa ja eri kaupunginosien asukkaat ovat ylpeitä omasta paikallisidentiteetistään.

Yhdessä toimimalla ja dynaamisessa vuorovaikutuksessa toteuttamalla Vantaalle kasvaa elinvoimainen (elävä ja jatkuva) paikalliskulttuuri. Sen näkyvimpiä ilmiöitä ovat sekä kaikkien yhteiset että eri kaupunginosien omat tapahtumat, joista kasvaa paikallisia brändejä. Visiossamme tulevaisuudesta kulttuuritarjonta tavoittaa kaikki vantaalaiset.

Edelläkävijänä on Musiikkiopiston toiminta joka jakautuu kolmentasoiseen palveluun; varhaismusiikkikasvatus on lähipalvelua, pääopetuspisteet toimivat aluepalveluina, ja orkesteri- ja kuorotoiminta ovat koko kaupungin tasoiset.

3. Ammattitaitoinen viestintä ja kulttuurin infrastruktuuri

Viestinnän ja markkinoinnin ammattitaitoisuus ja yhteneväisyys luovat edellytykset sille, että kuntalaiset tavoittavat kulttuuritarjonnan. Sosiaalisten medioiden käyttöönotto kaupunkipalvelun muodossa luo uusia mahdollisuuksia kuntalaisille löytää kulttuuripalvelujen tarjonta sekä vaikuttaa sen sisältöihin. Nettisivujen yhtenäinen ja laadukas ilme houkuttelevat uusia ja vanhoja asiakkaita. Markkinoinnissa esimerkiksi kadunvarsikylttien hyödyntäminen on askel kohti näkyvyyden ja tunnistettavuuden lisäämistä. Tavoitteena on, että Kulttuuripalvelut tunnistetaan laadukkaista palveluista, terävästä profiloinnista ja raikkaasta visuaalisesta ilmeestä.

Kulttuurin infrastruktuuria kehitetään ja jalostetaan. Asianmukaisiin tiloihin ja välineisiin kiinnitetään huomiota: työvälineet ja tilat vastaavat ajanmukaisia vaatimuksia. Panostetaan henkilökunnan kouluttamiseen kautta heidän ammattitaitonsa jatkuvaan päivittämiseen --> kulttuuripalvelut 2.0.

Toimintasuunnitelman askeleet ovat seuraavat. 1) Kehitetään yhteistyötä kaupungin viestinnän ja yrityspalveluiden kanssa. 2) Viestintämenettelyä kehitetään ja uusia ratkaisuja sekä kanavia etsitään aktiivisesti. 3) Luodaan yhtenäinen Kulttuuripalvelujen profiili ja visuaalinen ilme joka on linjassa kaupungin yleisen graafisen ohjeistuksen kanssa, koska tulosyksiköiden yhteinen profiili luo selkeän kuvan tarjonnasta. 4) Lanseeraus ja kampanjointi suunnitellaan koordinoitusti. 5) Tilojen joustavaan ja innovatiiviseen käyttöön panostetaan.

4. Yhteistyön parantaminen

Tavoite: Kulttuuripalvelut on arvostettu, haluttu ja houkutteleva yhteistyökumppani!

Kulttuuripalvelujen asiantuntisuutta tulee hyödyntää kaikissa kaupunkitasoisissa kulttuuriin liittyvissä tapahtumissa (aloitteita esim. lastenkulttuuriyksiköstä mm. kaupunkikulttuuriyksiköön ja päinvastoin). Vantaalaisten toimijoiden kanssa järjestetään tapaamisia yhteistyön lisäämiseksi, ja näin myös sitoutetaan kolmas sektorin kulttuuripalvelujen tavoitteisiin. Lasten-, nuorten- ja seniori- kulttuurin edistämiseksi kiinnitetään huomiota kulttuuripoliittiseen vaikuttamiseen paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti (esim. yhteydenpito kaupunginvaltuuston jäseniin, Taikalamppu- verkostoon, oppilaitosten välinen yhteistyö - kehitetään valtakunnantason tasoisesti taiteen perusopetusta). Näkyvyyttä lisätään eri toimenpideohjelmissa (esim. kaupunkitasoiset asiakirjat). Taloudelliset resurssit turvataan toimialat ylittävällä yhteistyöllä ja hankerahoitusyhteistyötä lisätään etsimällä aktiivisesti uusia kumppaneita. Näillä toimenpiteillä edistetään myös kulttuurin hyvinvointivaikutuksia.

5. Asiakaskunnan vaaliminen ja palvelun kehittäminen

Tärkein asiakaskunnan eteen tehtävä työ on tehokas ja asiakasystävällinen toiminta: toisin sanoen asiakkaita palvellaan joka tilanteessa niin hyvin kuin mahdollista. Kulttuuripalveluilla on paljon pitkäaikaisia asiakkaita, joita vaalitaan. Asiakaskuntaa laajennetaan uusilla avauksilla ja kehittämällä palveluja. Asiakaspalautteelle annetaan sille kuuluva arvo ja toimintaa kehitetään yhä enemmän asiakkaiden näkökulmasta. Myös erilaisin markkinointitoimenpitein voidaan kuntalaisia palvella entistä tehokkaammin ja laajemmin.

6. Pedagoginen osaaminen

Taiteen perusopetusta antavien oppilaitosten "päätuote" on pedagogiikka. Onnistuneen opetustyön tuloksena syntyy myös yleisölle suunnattuja esiintymisiä ja näyttelyitä. Työn ytimen ymmärtäminen niin oppilaitoksissa kuin niiden ulkopuolellakin on äärimmäisen

Vantaa

tärkeää. Taiteellinen vapaus ja taiteen itseisarvo ovat peruslähtökohtia, mutta yhtä tärkeä on pedagoginen vastuu.

Onnistunut opetustyö vaatii asianmukaiset resurssit: ammatillisesti pätevät opettajat, taloudellisia resursseja asianmukaisia tiloja jne. Laadukas perustyö tuottaa esitysten muodossa näkyvyyttä Vantaalle. Sitä hyödyntämällä on mahdollista rakentaa kulttuuripalvelujen yhteistä identiteettiä ja siten saavuttaa kulttuurikaupunki-imago, joka näkyy ja kuuluu positiivisessa mielessä vantaalaisessa arjessa ja juhlassa